

சமாதானத் தூது

(பைகாமே சுலஹ்)

ஹஸ்ரத் மிர்ஸா குலாம் அஹ்மது (அலை)
வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ், மஹ்தி

தமிழாக்கம்

மவ்லவி சுல்தான் முஹ்யுத்தீன்

வெளியிடுவார்

நஸாரத் நஷ்ரோ இஷாஅத்
சத்ர் அஞ்சுமன் அஹ்மதிய்யா
காதியான் பஞ்சாப்

Tamil Traslation of the Urdu Book

Paigam-e-Sulah

(சமாதானத் தூது)

Written by : Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as}
Translated by : Moulavi Sultan Muhyuddeen
Third Edition : 2018
Copies : 1000
Published by : Nazarat Nshr-o-Isha'at
Sadr Anjuman Ahmadiyya, Qadian
Gurdaspur, Punjab-143516
Printed at : Fazl-e-Umar Printing Press
Qadian, Punjab-143516

Noorul Islam Tool Free No

1800-3010-2131

Tamil Toll Free No

1800-425-40000

முன்னுரை

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸ்ஹ் (அலை) அவர்கள் இந்நூலை 1908-ஆம் ஆண்டு, தனது மரணத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு எழுதினார்கள். இதில் அவர்கள் மிகப் பெரும் சமுதாயங்களாகிய இந்துக்கள், முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் சமாதானத்தையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென மிகக் கருணையுடன் வேண்டிக் கொண்டார்கள். மேலும் எல்லா மார்க்கங்களின் பெரியோர்களையும், சான்றோர்களையும் கண்ணியப்படுத்த வேண்டும் என்பதே இஸ்லாத்தின் போதனை ஆகும் என்பதை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். மேலும் குறிப்பாக இந்து சகோதரர்களும் முஸ்லிம் சகோதரர்களும் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடனும் நேசத்துடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென அறிவுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

மேலும் இந்நூலில் ஒற்றுமையைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறியவாறு, வேறெந்த வகையிலும் தீர்க்க முடியாத துன்பங்களும், வேறெந்த திட்டத்தினாலும் தீர்வு காண முடியாத பிரச்சனைகளும் ஒற்றுமையினால் தீர்வு காண முடியும் எனவும் அறிவுறுத்தியுள்ளார்கள்.

மேலும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் செய்த சீர்திருத்தம் பற்றியும், ஜிஹாது பற்றிய உண்மை நிலையையும் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நற்போதனையை இரு சமுதாயத்தினரும் உணர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் அன்புடனும் சமாதானத்துடனும் நல்லிணக்கத்துடனும் நடந்து கொள்ளும் நல்வாய்ப்பை இறைவன் வழங்குவானாக.

-வெளியீட்டாளர்

சமாதானத் தூது

சமாதானத் தூது

வல்லமை படைத்த என் இறைவனே! என் அன்பிற்குரிய வழிகாட்டியே! உண்மையான தூய நல்லடியார்கள் உன்னை அடைகின்ற அந்த வழிதனை எங்களுக்கு காட்டுவாயாக. மேலும் மன இச்சைகள் அல்லது வெறுப்பு, பொறாமை, உலகப் பேராசை ஆகியவற்றை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் வழிகளிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக.

செவியேற்பவர்களே! நாம் அனைவரும் முஸ்லிம்களாக இருந்தாலும், இந்துக்களாக இருந்தாலும் நம்மிடையே நிலவும் நூற்றுக்கணக்கான வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியிலும் நாம் இவ்வுலகைப் படைத்தவன், மற்றும் அதன் அதிபதியான அந்த இறைவன் மீது நம்பிக்கைக் கொள்வதில் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றோம். மேலும் அவ்வாறே நாமனைவரும் மனிதன் என்ற பெயரிலும் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றோம். அதாவது நாம் அனைவரும் மனிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறோம். மேலும் அவ்வாறே நாம் அனைவரும் ஒரே நாட்டில் வாழ்பவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒருவருக்கொருவர் அண்டையர்களாக இருக்கின்றோம். எனவே நமது கடமை என்னவெனில் நாம் தூய உள்ளத்துடனும் நல்ல எண்ணத்துடனும் ஒருவருக்கொருவர் நண்பர்களாக ஆகி, மார்க்கம் மற்றும் பௌதீக இடுக்கண்களில் ஒருவருக்கொருவர் அனுதாபத்தோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் ஒருவர் மற்றவரது உடல் உறுப்புகளாக மாறிவிடுவதைப் போன்று அனுதாபத்தோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

எனது நாட்டினரே ! எந்த மார்க்கத்தில் பொதுவான அனுதாபம் பற்றிய போதனை இல்லையோ அந்த மார்க்கம் ஒரு மார்க்கமே அல்ல. மேலும் எந்த மனிதனிடம் அனுதாபம் என்ற பண்பு இல்லையோ அவன் மனிதனே

சமாதானத் தூது

அல்லன். நம் இறைவன் எந்தவொரு சமுதாயத்திடமும் பாரபட்சம் காட்டவில்லை. உதாரணமாக மனிதனின் என்னென்ன ஆற்றல்களும் திறமைகளும் ஆரியர்களின் பழங்கால சமுதாயங்களுக்கு வழங்கப்பட்டனவோ அந்த எல்லா ஆற்றல்களும், திறமைகளும் அரேபியர்கள், பாரசீகர்கள், சிரியாவைச் சேர்ந்தவர்கள், சீனர்கள், ஜப்பானியர்கள், ஐரோப்பியர்கள், அமெரிக்கர்கள் ஆகிய சமுதாயங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இறைவனின் பூமி அனைவருக்கும் தரையாக பயன்படுகிறது. அவனது சூரியன், சந்திரன் மற்றும் பல நட்சத்திரங்கள் அனைவருக்கும் ஒளிதரும் விளக்காக பயன்படுகின்றன; மேலும் பிற தொண்டுகளையும் புகிகின்றன. அவனால் படைக்கப்பட்ட மூலக்கூறுகளாகிய காற்று, நீர், நெருப்பு, மற்றும் மண் அதே போன்று அவனால் படைக்கப்பட்ட பிற பொருட்களான தானியங்கள், கனிவகைகள் மற்றும் மூலிகைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து அனைத்து சமுதாயங்களும் பயன் அடைகின்றன. ஆக, இறைவனின் இந்த பண்புகள், நாழும் மனித இனத்துடன், மனித நேயத்தோடும், நன்னடத்தையுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் குறுகிய மனப்பான்மையுடையவர்களாகவும், குறுகிய சிந்தனை கொண்டவர்களாகவும் ஆகிவிடக் கூடாது என்ற பாடத்தையும் புகட்டுகின்றன.

நண்பர்களே! ஒருவேளை நம் இரு சமுதாயங்களில் எந்த சமுதாயம் இறைபண்புகளுக்கு கண்ணியம் அளிக்காதோ, அவனது தூய பண்புகளுக்கெதிராக தமது செயல்பாடுகளை ஆக்குமோ அந்த சமுதாயம் விரைவில் அழிந்து விடும் என்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அது தன்னை மட்டுமின்றி தமது சந்ததியினரையும் அழிவிற்குள்ளாக்கிக் கொள்ளும். இந்த உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் எல்லா நாடுகளிலுள்ள நேர்வழி பெற்றவர்களும் இறைபண்புகளை பின்பற்றுவதே மனிதன் நிலைபெற்றிருப்பதற்கு ஒரு வாழ்வாதாரம் ஆகும் என்றும் மனிதனின் ஆன்மீக மற்றும் பௌதீக வாழ்க்கையானது, அவன் இறைவனது அமைதியின் ஊற்றாக விளங்கும் எல்லா தூய நல்லொழுக்கங்களையும் பின்பற்றுவதையே சார்ந்திருக்கிறது என்றும் சான்றுரைத்துள்ளனர்.

சமாதானத் தூது

இறைவன் திருக்குர்ஆனை சூரா ஃபாத்திஹாவினாள்ள அல்ஹம்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன் என்ற வசனத்துடனேயே ஆரம்பித்திருக்கிறான். (1:2 காண்க).

அதாவது முழுமையான மற்றும் தூய பண்புகள் அனைத்தும் அனைத்து உலகங்களையும் படைத்து பரிபாலிக்கும் இறைவனுக்கே உரியன. ஆலம் (உலகம்) என்ற சொல்லில் பல்வேறு சமுதாயங்கள், பல்வேறு காலகட்டங்கள் மற்றும் பல்வேறு நாடுகள் அடங்கியிருக்கின்றன. மேலும் திருக்குர்ஆன் துவக்கப்பட்ட இந்த வசனத்தின் மூலம், இறைவனின் பொதுவான படைத்து காத்தோம்பும் பண்பையும், அருளையும் தமது சமுதாயத்திற்காக மட்டும் எல்லைக்குட்பட்டதாகக் கொள்ளும் சமுதாயங்களுக்கு மறுப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் பிற சமுதாயங்களை, அவர்கள் இறை அடியார்களே அல்ல என்பது போன்று கருதுகின்றனர். இறைவன் அவர்களைப் படைத்து பின்னர் வீணான பொருள்களைப் போன்று எறிந்து விட்டான் அல்லது அவர்களை மறந்து விட்டான் அல்லது அவர்கள் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவர்களே அல்ல என்பது போன்று கருதுகின்றனர். - நவூதுபில்லாஹ். உதாரணமாக யூதர்கள் மற்றும் கிறித்தவர்களின் இப்போது வரையிலான எண்ணம் என்னவெனில், இதுவரை வந்த இறைவனின் நபிமார்கள், ரஸூல்மார்கள் யூத சமுதாயத்திலிருந்து மட்டுமே வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், இறைவன் மற்ற சமுதாயங்கள் மீது எந்த அளவுக்கு கோபமடைந்திருந்தான் என்றால், அவர்கள் வழிகேடு மற்றும் அறியாமையிலிருப்பதைக் கண்டும் கூட அவர்களை சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை என்றும் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறே பைபிள் புதிய ஏற்பாட்டிலும் ஹஸ்ரத் ஈஸா மஸீஹ் (அலை) 'நான் காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேலர்களுக்காக மட்டுமே வந்துள்ளேன்' எனக் கூறியுள்ளார்கள். (மத்தேயு 15:24 காண்க)

இங்கு நாம் ஒரு வாதத்திற்காக எடுத்துரைக்கிறோம்: (இயேசு) இறைவனாக வாதித்துவிட்டு பிறகு இவ்வாறான ஒரு குறுகிய சிந்தனையுடைய வார்த்தையைக் கூறியிருப்பது மிகவும் ஆச்சரியமான விஷயமாகும். (இயேசு) மஸீஹ்

சமாதானத் தூது

இஸ்ரவேலர்களுக்கு மட்டும்தான் இறைவனாக இருந்தாரா? மற்ற சமுதாயங்களின் சீர்திருத்தம் மற்றும் அவர்கள் நேர்வழி பெறுவதில் எந்த நோக்கமும் இல்லை என்ற சொல் இயேசுவின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டிருக்கிறதே! அவர் மற்ற சமுதாயங்களுக்கு இறைவன் இல்லையா?

சுருக்கமாக, யூதர்கள் மற்றும் கிறித்தவர்களின் கொள்கை என்னவெனில் எல்லா நபிமார்களும், ரஸூல்மார்களும் அவர்களது குடும்பத்திலிருந்தே வருகை தந்திருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுடைய குடும்பத்திலேயே இறைவேதங்கள் இறங்கிக் கொண்டிருந்திருக்கின்றன. பிறகு கிறித்தவர்களின் கொள்கைப்படி, வஹி மற்றும் இல்ஹாம் இறங்குவது ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்களுடன் முடிவடைந்து விட்டது. மேலும் இறைவனின் இல்ஹாம் மீது முத்திரையிடப்பட்டு விட்டது என்றும் நம்புகின்றனர்.

இதே கொள்கைகளையுடையவர்களாக ஆரியர்களும் காணப்படுகின்றனர். அதாவது எவ்வாறு யூதர்களும் கிறித்தவர்களும் நபித்துவம் மற்றும் இல்ஹாமை இஸ்ரவேல் சமுதாயத்திற்குட்பட்டதாகக் கொண்டுள்ளார்களோ, எவ்வாறு தாங்கள் இல்ஹாமை பெற்றவர்கள் ஆவோம் என்று பெருமையுடன் பதில் கொடுக்கின்றார்களோ அவ்வாறே மனித குலத்தின் தூரதிஷ்டத்தால் ஆரியர்களும் இக்கொள்கையையே கொண்டிருக்கின்றனர். அதாவது அவர்களும், இறைவனின் வஹி மற்றும் இல்ஹாம் இறங்குவது ஆரிய சமுதாயத்தின் நான்கு சுவர்களுக்கு வெளியே ஒருபோதும் செல்லவில்லை என்ற கொள்கையுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். எப்போதும் இதே நாட்டிலிருந்து நான்கு ரிஷிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மேலும் எப்போதும் வேதமே மீண்டும் மீண்டும் இறங்குகிறது. மேலும் எப்போதும் வேத சமஸ்கிருதமே இந்த இல்ஹாமிற்கென்று குறிப்பாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற கொள்கையையே கொண்டிருக்கின்றனர்.

சுருக்கமாக, இந்த இரு சமுதாயங்களும் இறைவனை ரப்புல் ஆலமீன் (அனைத்து உலகங்களையும் படைத்து பரிபாலிப்பவன்) ஆகக் கருதவில்லை. இல்லையெனில் இறைவன் ரப்புல் ஆலமீன் (அனைத்து உலகங்களையும் படைத்து பரிபாலிப்பவன்) ஆக

சமாதானத் தூது

அழைக்கப்படும்போது, இஸ்ரவேலர்களின் இறைவனாக மட்டுமோ அல்லது ஆரியர்களின் இறைவனாக மட்டுமோ கருதப்படாதிருக்கும்போது வெளிப்படையாக ஒருதலைபட்சமும் பாரபட்சமும் காணப்படுகின்ற ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்துடன் நிரந்தர தொடர்பை அவன் ஏன் உருவாக்கிக் கொள்கின்றான் என்பதற்கு எந்தக் காரணமும் தெரிவதில்லை. ஆகவே இந்த கொள்கைகளை மறுப்பதற்காகவே இறைவன் திருக்குர்ஆனை 'அல்ஹம்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' என்ற வசனத்துடனேயே ஆரம்பிக்கின்றான். (1:2 காண்க). ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் அல்லது நாட்டில் மட்டுமே இறை தூதர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து சரியானதல்ல; மாறாக, இறைவன் எந்தவொரு சமுதாயத்தையும் எந்தவொரு நாட்டையும் மறக்கவில்லை எனத் திருக்குர்ஆனில் பல்வேறு இடங்களில் மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளான். மேலும் இறைவன் ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களையும் அவர்களுக்குப் பொருத்தமாக பௌதீகமான முறையில் பராமரித்து வந்திருப்பதைப் போன்று அவன் ஒவ்வொரு நாட்டையும் மற்றும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தையும் ஆன்மீகமான முறையிலும் பராமரித்து அருள் பெறச் செய்திருக்கின்றான் என்பதைத் திருக்குர்ஆனில் அவன் பல்வேறு உதாரணங்களால் குறிப்பிட்டிருக்கிறான். அவன் திருக்குர்ஆனில் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

நபி அல்லது ரஸூல் அனுப்பப்படாத எந்தவொரு சமுதாயமும் இல்லை. (திருக்குர்ஆன் 35:25)

ஆகவே எந்த உண்மையான, முழுமையான இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டியது ஒவ்வோர் அடியார் மீதும் கடமையோ அவன் அனைத்து உலகங்களையும் படைத்து பரிபாலிப்பவனாவான் என்பது எவ்வித வாதமுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாகும். மேலும் அவனது பரிபாலித்தல் குறிப்பிட்ட எந்தவொரு சமுதாயத்திற்காகவும், எந்தவொரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்காகவும், குறிப்பிட்ட நாட்டிற்காகவும் எல்லைக் குட்பட்டதன்று. மாறாக, அவன் அனைத்து சமுதாயங்களின் இறைவன் ஆவான். அனைத்து காலகட்டங்களின் 'ரப்' (பரிபாலிப்பவன்) ஆவான். எல்லா இடங்களின் இறைவன்

சமாதானத் தூது

ஆவான். மேலும் அனைத்து நாட்டிற்கும் அவனே இறைவன் ஆவான். மேலும் எல்லா அருட்களின் ஊற்றும் அவனேயாவான், மேலும் ஒவ்வொரு பௌதீக மற்றும் ஆன்மீக ஆற்றல்களும் அவனிடமிருந்தேயாகும். மேலும் அவனிடமிருந்தே அனைத்து உயிரினங்களும் வளர்கின்றன. மேலும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஆதரவு அவனே ஆவான்.

இறைவனின் அருள் பொதுவானதாகும். அது எல்லா சமுதாயங்களையும், எல்லா நாட்டையும், எல்லா காலங்களையும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது எந்த சமுதாயத்திற்கும் குற்றங்குறை கூறுவதற்கான வாய்ப்பில்லாமல் போவதற்காகவே ஆகும். மேலும் இறைவன் இன்னின்ன சமுதாயங்களுக்கு அருள்பாலித்திருக்கின்றான்; ஆனால் எங்கள் மீது செய்யவில்லை. அல்லது இன்ன சமுதாயத்திற்கு அவன் புறமிருந்து அவர்கள் நேர்வழி பெற வேண்டி வேதம் கிடைத்திருக்கிறது; ஆனால் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அல்லது இன்ன காலத்தில் அவன் தனது வஹி, இல்ஹாம் மற்றும் அற்புதங்களுடன் வெளிப்பட்டான்; ஆனால் எங்களின் காலகட்டத்தில் மறைந்திருந்தான் என்றும் கூறாதிருப்பதற்காகவே அவன் அவ்வாறு செய்தான். எனவேதான் அவன் பொதுவான அருள்களைக் காட்டி இந்த அனைத்து ஆட்சேபனைகளையும் அகற்றி விட்டான். மேலும் எந்த சமுதாயத்தையும் தனது பௌதீக மற்றும் மார்க்க அருள்களிலிருந்து விலக்காமலும், எந்த காலகட்டத்தையும் துரதிர்ஷ்டசாலியாக ஆக்காமலும் இருக்கும் அளவுக்கு அவன் தனது பரந்த நற்பண்புகளைக் காட்டியுள்ளான்.

எனவே நமது இறைவனின் நற்பண்புகள் இப்படி இருக்கும் போது நாமும் இப்பண்புகளையே பின்பற்றுவது நமக்குப் பொருத்தமானதாகும். எனவே என் நாட்டு சகோதரர்களே! **சமாதானத் தூது** என்ற பெயரைக் கொண்ட இச்சிறு நூலை மிக்க மரியாதையுடன் அன்பர்களாகிய உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நீங்கள் இந்த நட்புணர்வுள்ள அன்பளிப்பை உள் நோக்கம் கொண்டதாகவோ சுய நலம் கொண்டதாகவோ கருதாதிருக்கும்

சமாதானத் தூது

பொருட்டு ஆற்றல் மிக்க அந்த இறைவன் அன்பிற்குரிய உங்களின் உள்ளங்களில், தானே தன்வெளிப்பாட்டை இறக்குவானாக எனவும் எமது அனுதாபத்தின் இரகசியத்தை உங்கள் உள்ளங்களில் திறக்கச் செய்வானாக எனவும் உண்மையான உள்ளத்துடன் இறைவனிடம் வேண்டுகிறேன்.

அன்பிற்குரியவர்களே! மறுமையின் விஷயங்கள் பெரும்பாலும் பொதுமக்கள் மீது மறைந்தே இருக்கிறன. மேலும் (பௌதீகமான முறையில்) இறப்பதற்கு முன்பே (இறைவனிடம் தன்னை மாய்த்துக் கொண்டவர்களாக) இறப்பவர்களுக்குத்தான் மறு உலகத்தின் இரகசியம் திறக்கின்றது. ஆயினும் உலகின் நன்மையையும் தீமையையும் தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட ஒவ்வொரு மூளையாலும் இனம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

ஒற்றுமை எத்தகையது என்றால், வேறெந்த வகையிலும் தீர்க்க முடியாத துன்பங்களும், வேறெந்த திட்டத்தினாலும் தீர்வு காண முடியாத பிரச்சினைகளும் ஒற்றுமையினால் தீர்வு காண முடியும் என்பது எவருக்கும் மறைமுகமானது அல்ல. எனவே ஒற்றுமையின் அருட்களிலிருந்து தன்னை விலக்கி வைப்பது அறிவுள்ளவரின் செயலன்று. இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் இந்த நாட்டில் எப்படிப்பட்ட சமுதாயங்கள் என்றால் அவர்களில் ஒருவருக்கொருவர், உதாரணமாக இந்துக்கள் ஒன்றிணைந்து முஸ்லிம்களை இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்கள் என்பதையோ அல்லது முஸ்லிம்கள் ஒன்றிணைந்து இந்துக்களை நாடு கடத்தி விடுவார்கள் என்பதையோ நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்றாகும். இன்னும் சொல்லப் போனால், தற்போது இந்து முஸ்லிம்களின் ஒருவருக்கொருவருடனான தொடர்பு இணைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருவர் மீது ஏதும் அழிவு வந்து விட்டால் மற்றவரும் அதில் இணைந்து விடுவார். ஒரு சமுதாயம் மற்றொரு சமுதாயத்தை கர்வத்துடனோ, பெருமை கொண்டவாரோ இழிவுபடுத்த விரும்பினால் அச்சமுதாயமும் இழிவடைவதிலிருந்து தப்பிக்காது. மேலும் அவர்களில் எவராவது தமது அண்டை வீட்டாருடன் அனுதாபம் காட்டுவதில்

சமாதானத் தூது

குறை வைத்தால் அவரும் அதற்கான நஷ்டத்தை அடைவார். உங்கள் இரு சமுதாயங்களுள் எவர் மற்ற சமுதாயத்திற்கு அழிவை ஏற்படுத்தும் எண்ணமுடையவராக இருப்பாரோ அவர், தான் அமர்ந்திருக்கும் மரத்தின் கிளையையே வெட்டுபவரைப் போன்றவராவார். நீங்கள் அனைவரும் இறைவனருளால் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாகவும் விளங்குகின்றீர்கள். தற்போது வெறுப்பினை விட்டுவிட்டு நேசத்தில் முன்னேறுவதே அழகாகும். மேலும் இரக்கமின்மையை விட்டுவிட்டு அனுதாபத்தை காட்டுவது தங்களுடைய அறிவுடைமைக்கு உகந்ததாகும். இவ்வுலகக் கஷ்டங்களும் பாலைவனத்தில் மேற்கொள்கின்ற பயணமாகும். அது சூரியனின் கடுமையான வெப்பம் மற்றும் கோடைக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே கடினம் மிகுந்த இந்த வழியில் எரியும் இந்த நெருப்பை தணிக்கின்றதும், தாகத்தின்போது மரணத்திலிருந்து காக்கின்றதுமான 'ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமை' எனும் குளிர்ந்த நீரின் தேவை இருக்கிறது.

இரண்டு சமுதாயங்களுக்கும் சமாதானத்தின் தேவை உள்ள இந்த இக்கட்டான தருவாயில் நான் உங்களை சமாதானத்திற்காக அழைக்கிறேன். இவ்வுலகில் பலவிதமான சோதனைகள் இறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன; பூகம்பங்கள் வருகின்றன; பஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடுகிறது; பிளேக் நோயும் இன்னும் விட்டு விலகவில்லை. மேலும் இறைவன் எனக்கு தெரிவித்திருக்கும் செய்தியெல்லாம், உலகம் தனது தீய செயல்களை விட்டு விட்டு தீயவற்றிலிருந்து பாவமன்னிப்புக் கோரவில்லையெனில் இவ்வுலகில் பல்வேறு கடினத்திலும் கடினமான சோதனைகள் தோன்றும் என்பதேயாகும். மேலும் ஒரு சோதனை இன்னும் முடியாதிருக்கையில் இரண்டாவது சோதனை வெளிப்பட்டு விடும். இறுதியில் மனிதன் என்னதான் நடக்கவிருக்கின்றதோ என்று எண்ணி மிகவும் தொல்லைக்காளாகி விடுவான். மேலும் பலர் துயரங்களுக்கு நடுவில் சிக்கி புத்தி பேதலித்து விடுவார்கள்.

எனவே எனது நாட்டின் சகோதரர்களே! அந்நாள் வருவதற்கு முன்பே விழித்துக் கொள்ளுங்கள். மேலும் இந்துக்களும்

சமாதானத் தூது

முஸ்லிம்களும் ஒருவருக்கொருவர் சமாதானத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். மேலும் எந்த சமுதாயத்தில் சமாதானத்தை தடுக்கும் விதமாக ஏதும் அநீதி இருப்பின் அந்த அநீதியை அச்சமுதாயம் விட்டு விட்டும். இல்லாவிட்டால் இருவருக்குமிடையில் இருக்கும் பகைமையின் அனைத்து பாவங்களும் அந்த சமுதாயத்தின் தலை மீதே விழும்.

மதங்களுக்கிடையேயான இந்த வேறுபாடுகள் நாளுக்கு நாள் இதயங்களில் பிரிவினையை ஏற்படுத்துகின்ற, சமாதானத்தை தடை செய்கின்ற ஒரு விஷயமாக இருக்கையில் எவ்வாறு சமாதானம் நிகழும்? என எவராவது கூறினால், நான் அதற்கு பதிலாகக் கூறுவேன்: உண்மையில் மார்க்க வேறுபாடு என்பது இரு புறமும் பகுத்தறிவு, நீதி மற்றும் கண்டுணரப்பட்ட விஷயங்களால் ஏற்படும் வேறுபாடே ஆகும். மற்றபடி மனிதன் பகுத்தறிவுக்கும் நீதிக்கும் புறம்பாக இருக்காத, கண்டுணரப்பட்ட விஷயங்களுக்கு எதிராக இருக்காத அம்சத்தை கடைபிடிப்பதற்காகத்தானே அவனுக்கு அறிவு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது! மேலும் சின்ன சின்ன வேறுபாடுகள் சமாதானத்திற்குத் தடையாக இருக்க முடியாது. மாறாக, ஒருவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இறைதூதர் மற்றும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இறை வேதத்தை அவமதித்து, பொய்ப்படுத்தி தாக்குதல் செய்யும்போது அவ்வாறான வேறுபாடுகள்தான் சமாதானத்திற்கு தடையாக இருக்கும்.

அதைத் தவிர சமாதானத்தை விரும்புபவர்களுக்கு மகிழ்ச்சிக்கான தருணம் என்னவெனில், எந்த அளவுக்கு இஸ்லாத்தில் போதனைகள் காணப்படுகின்றனவோ அந்த போதனை வேத போதனைகளின் ஏதாவதொரு பகுதியில் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, புதிய மார்க்கமான ஆரிய சமாஜம், வேதங்களுக்குப் பிறகு இறை இல்ஹாம்கள் மீது முத்திரையிடப்பட்டு விட்டது என்ற கொள்கையை கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்து மார்க்கத்தில் அவ்வப்போது அவதாரங்கள் தோன்றிக் கொண்டிருந்திருக்கின்றனர். அவர்களைப் பின்பற்றும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்த நாட்டிலேயே காணப்படுகின்றனர். அந்த அவதாரங்கள் தமது

சமாதானத் தூது

இல்ஹாம் பற்றிய வாதத்தினால் இந்த முத்திரையை உடைத்து விட்டனர். உதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணர் என்ற பெயர் கொண்ட, இந்த நாட்டிலும், வங்காளத்திலும் மேன்மையுடனும் மிக்க மகத்துவத்துடனும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு கண்ணிய மிக்க அவதாரம் தன் மீது இல்ஹாம் இறங்குவதாக வாதிட்டார். மேலும் அவரை பின்பற்றுபவர்கள் அவர் மீது இல்ஹாம் இறங்குகிறது என்பது மட்டுமின்றி அவரை கடவுளாகவும் மிகைப்படுத்தி ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தனது காலகட்டத்தின் இறைதூதர், அவதாரம் என்பதிலும் இறைவன் அவரோடு உரையாடினான் என்பதிலும் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

அவ்வாறே இந்த இறுதி காலகட்டத்தில் இந்துக்களின் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவரும், தனது மேன்மையினால் நாடு முழுவதும் பரவலாக பேசப்படுகின்றவருமான பாபா நானக் சாஹிப் இருக்கின்றார்கள். மேலும் அவரைப் பின்பற்றும் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருபது இலட்சத்திற்கும் அதிகமான எண்ணிக்கையிலுள்ள சீக்கியர்கள் என்றழைக்கப்படுவர்களாவர். பாபா சாஹிப் தனது ஜனம்ஸாகியிலும், கிரன்த்திலும் மிக வெளிப்படையாக, இல்ஹாம் இறங்குவதாக வாதம் செய்திருக்கின்றார்கள். எதுவரையெனில் தனது ஜனம்ஸாகியில் ஓரிடத்தில் இஸ்லாமிய மார்க்கம் உண்மையானது என்று எனக்கு இறைவனிடமிருந்து இல்ஹாம் இறங்கியிருக்கிறது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இதன் அடிப்படையிலேயே அன்னார் ஹஜ்ஜும் செய்தார்கள். மேலும் அனைத்து இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளையும் கடைபிடித்து வந்தார்கள். மேலும் அன்னாரால் அற்புதங்களும், இறை அடையாளங்களும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என்பது ஐயத்திற்கிடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பாபா நானக் ஒரு தூய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நல்லடியாராக இருந்தார் என்பதிலும் எவ்வித ஐயமும் இருக்க முடியாது. மேலும் மேன்மை மிக்க இறைவன் தனது அன்பின் பானத்தை பருக வைத்த மக்களுள் அவரும் ஒருவராவார். இஸ்லாம் இறைவன் புறமிருந்து வந்த மார்க்கம் என்பதை சாட்சி கூற மட்டுமே அன்னார்

சமாதானத் தூது

இந்துக்களிடையே பிறந்தார்கள். எவர் டேரா பாபா நானக்கில் காணப்படுகின்ற அருளுக்குரிய பொருள்களைக் காண்பாரோ அவர் மிக வலுவாக 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ்' என்ற கலிமாவுக்கு (பாபா நானக்) சாட்சி பகர்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

மேலும் ஃபெரோஸ்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள குரு ஹர்ஸஹாய் என்னுமிடத்தில் அன்னார் விட்டுச் சென்ற புனிதப் பொருட்களைப் பாருங்கள். அதில் ஒரு குர்ஆனும் கூட இருக்கிறது. ஆகவே பாபா நானக் சாஹிப் வெளிப்படையாக பண்டிதர்களுக்குப் புலப்படாத இரகசியத்தை தமது தூய உள்ளத்தாலும், தூய இயல்பினாலும், தமது தூய முயற்சியினாலும் அறிந்து கொண்டார்கள் என்பதில் யாருக்கு சந்தேகம் இருக்க முடியும்? மேலும் அன்னார் இல்ஹாம் இறங்குவதாக வாதித்து இறைவன் புறமிருந்து இறை அடையாளங்களையும், அற்புதங்களையும் காட்டி வேதத்திற்குப் பிறகு எந்த இல்ஹாமும் இல்லை; இறை அடையாளங்கள் வெளிப்படுவதுமில்லை என்று கூறப்படுகின்ற கொள்கைக்கு கண்டனம் தெரிவித்து அதை மறுத்தார்கள்.

சந்தேகமின்றி பாபா நானக் சாஹிப் இந்துக்களுக்கு இறைவனிடமிருந்து வந்த ஓர் அருள் ஆவார்கள். இஸ்லாம் தொடர்பாக இந்துக்களின் உள்ளங்களில் இருந்த வெறுப்பை நீக்க விரும்பிய இந்துக்களின் கடைசி அவதாரமாக இருந்தார் எனப் புரிந்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இந்து மார்க்கம் பாபா நானக் சாஹிபின் போதனையினால் எவ்வித பயனும் பெறாததும் இந்த நாட்டின் துரதிஷ்டமாகும். அன்னார் ஏன் எல்லா இடங்களிலும் இஸ்லாத்தை புகழ்கின்றார் என்று பண்டிதர்கள் அன்னாருக்கு துன்பத்தை கொடுத்தனர். அன்னார் இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாமிய மார்க்கத்திற்கிடையே சமாதானம் செய்ய வந்தார்கள். ஆனால் அன்னாரது போதனையின் மீது எவரும் கவனம் செலுத்தாதது பரிதாபத்திற்குரியதாகும். **அவரிடமிருந்து, அவரது தூய போதனைகளிலிருந்து ஏதும் பயன் பெறப்பட்டிருந்தால் இன்று இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருந்திருப்பர்.**

சமாதானத் தூது

அந்தோ பரிதாபம்! இப்படிப்பட்ட நல்லடியார் உலகில் வந்து, சென்றடைந்தும் விட்டார். ஆனால் அறிவற்ற மக்கள் அவரது ஒளியின் மூலம் எந்த ஒளியையும் பெறவில்லை என்பதை நினைத்து நமக்கு அழகை வருகிறது. எப்படியிருப்பினும், இறைவனின் வஹி மற்றும் அவனது இல்ஹாம் ஒருபோதும் முடிவடைவதில்லை என்பதையும், இறை அடையாளங்கள் அவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அடியார்கள் மூலமாக எப்போதும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன என்பதையும் நிரூபித்து விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். மேலும் இஸ்லாத்தின் மீதான பகைமை (இறை) ஒளியின் மீதான பகைமையாகும் என்பதற்கு சாட்சி பகர்ந்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறே இக்காலத்தோடு இறைவனின் வஹி மற்றும் இறைவனின் இல்ஹாம் ஒருபோதும் நிறுத்தப்படவில்லை என்பதற்கான அனுபவத்தை நானும் பெற்றவனாவேன். அது மட்டுமின்றி இறைவன் முன்னர் பேசியது போன்றே இன்றும் பேசுகிறான்; மேலும் முன்னர் செவியேற்றதைப் போன்றே இன்றும் செவியேற்கிறான். இன்றும் அவனது தொன்மையான பண்புகள் முடிந்து விடவில்லை. நான் ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகள் இறை உரையாடல்களால் நற்பேறு பெற்றுள்ளேன். மேலும் என் கைகளில் அவன் தனது நூற்றுக்கணக்கான அடையாளங்களைக் காட்டியிருக்கின்றான். அவை ஆயிரக்கணக்கான சாட்சிகளின் பார்வைக்கு வந்திருக்கின்றன. மேலும் அவை நூல்கள் மற்றும் செய்தித்தாள்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் ஏதாவதோர் அடையாளத்திற்கு சாட்சியாக இல்லாத எந்த வொரு சமுதாயமும் இல்லை.

இத்துணை தொடர்ச்சியான சாட்சியங்கள் இருக்கின்றபோது வலுக்கட்டாயமாக தன்னை வேதங்களின் பக்கம் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளும் ஆரிய சமাজத்தின் இந்த கொள்கை - அதாவது வேதங்களோடு இறை உரையாடல்கள் மற்றும் இல்ஹாம்களின் ஒட்டு மொத்த தொடரும் முடிந்து விட்டன என்ற போதனை - எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளத்

சமாதானத் தூது

தக்கதாகும்? பிறகு புராணங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் தங்களது இந்த கொள்கையை கையில் எடுத்துக் கொண்டு, வேதங்களைத் தவிர இவ்வுலகில் இறைவசனங்கள் என்ற பெயரில் எத்தனை வேதங்கள் உள்ளனவோ அவையனைத்தும் மனிதர்களால் இட்டுக்கட்டப்பட்டவை என்றும் கூறுகின்றார்கள் - நவது பில்லாஹ். ஆனால் அந்த வேத நூல்கள் அனைத்தும் வேதத்தை விட மிக அதிகமாக தமது உண்மைக்கு சான்று பகர்கின்றன. மேலும் இறைவனின் உதவிக் கரம் அவற்றுடன் உள்ளது. இறைவனின் மேலான அடையாளங்கள் அவற்றின் உண்மைக்கு சான்றுரைக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது வேதம் இறைவனின் வார்த்தைகளாக இருப்பதற்கும், மற்ற வேதங்கள் இறைவனின் வார்த்தைகளாக இல்லாமலிருப்பதற்கும் என்ன காரணம்? இறைவன் மிக நுட்பத்திலும் நுட்பமானவனும், மறைவிலும் மறைவானவனும் ஆவான். எனவே இறைவன் தனது இருப்பை நிரூபிப்பதற்கு ஒரே ஒரு வேதத்தை மட்டும் போதுமானதாகக் கொள்ளாதிருக்க வேண்டும். மாறாக, எளிதில் சந்தேகங்களில் வீழ்ந்து விடக் கூடிய பலவீனமான படைப்பாகிய மனிதன், (வேதத்தை) ஒப்புக்கொள்ளும் செல்வத்திலிருந்து இழப்பிற்குரியவனாக ஆகாமல் இருப்பதற்காக பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து நபியை தேர்ந்தெடுத்து தனது வார்த்தையையும் இறையறிவிப்பையும் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதையே பகுத்தறிவும் ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

மேலும் முழு உலகிற்கும் உரிய இறைவன், தனது சூரியனால் கிழக்கிலிருந்து மேற்கு வரை ஒளிபெறச் செய்பவன், தனது மழையினால் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு தேவைகளின் போதும் நீர்ப்பாய்ச்சுவன் ஆவான். அத்தகைய இறைவனுக்கு நிரந்தரமாக ஒரே நாடும், ஒரே சமுதாயமும், ஒரே மொழியுமே பிடித்துப் போகும் அளவுக்கு ஆன்மீக தர்பிய்யத் விஷயத்தில் அவன் குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவனும், கருமித்தனம் கொண்டவனுமாக இருப்பானா? - நவதுபில்லாஹ். பகுத்தறிவு இதனை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை. மேலும் பரமேசுவரன் (இறைவன்) ஒவ்வொரு மனிதனின் துஆ மற்றும் பிரார்த்தனையை அவரது சொந்த மொழியில் புரிந்து

சமாதானத் தூது

கொள்கின்றான்; அதனை வெறுப்பதில்லை. ஆனால் சமஸ்கிருத வேத மொழியைத் தவிர வேறு எந்த மொழியிலும் உள்ளங்களில் இல்ஹாம் இறக்குவதை கடுமையாக வெறுக்கின்றான் என்பது எந்த வகையான தத்துவ வாதம்? எந்த விதமான தர்க்க வாதம் என்பதை என்னால் புரிய முடியவில்லை! இந்த தத்துவம் அல்லது வேதக்கூற்று இதுவரை எந்த மனிதனாலும் தீர்வு காண முடியாத ஒரு மறைவான புதிராகவே இருக்கிறது!

வேதத்தை, அது ஒருபோதும் தனது எந்த பக்கத்திலும் பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானதோடு மட்டுமின்றி இறைவனின் தூய்மையின் மீது கருமித்தனம் மற்றும் ஒருதலைப்பட்சத்தின் கறையை ஏற்படுத்தும் போதனையை வெளியிட்டிருக்கும் என்பதிலிருந்து களங்கமற்றதாகவே நான் கருதுகிறேன். மாறாக, உண்மை என்னவெனில் எந்தவோர் இறை வேதத்திற்கும் ஒரு நீண்ட காலம் கடந்துவிடும் பொழுது, அதனை பின்பற்றுபவர்கள் கொஞ்சம் அறியாமையின் காரணமாக, கொஞ்சம் சுயநலம் கருதி தவறாகவோ அல்லது வேண்டுமென்றோ அந்த வேதத்தில் தம் சார்பாக சுய விளக்கங்களை சேர்த்து விடுகின்றனர். மேலும் இவ்வாறு சுய விளக்கங்களை சேர்த்து விடுபவர்கள் பல்வேறு சிந்தனையுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே ஒரு மார்க்கத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மார்க்கங்கள் உருவெடுத்து விடுகின்றன.

மேலும் வினோதமான விஷயம் என்னவெனில், ஆரியர்கள் இறை இல்ஹாமின் தொடரை ஆரிய குடும்பங்களுக்கும், ஆரிய மார்க்கத்திற்கும் மட்டுமே உரியது என எல்லைக்குட்பட்டதாகவும் இறை இல்ஹாமிற்கான வேத மொழியாகிய சமஸ்கிருதமே எப்பொழுதும் சிறப்பாக இருந்து வந்திருக்கிறது எனவும், அது பரமேஸ்வரனின் மொழியாகும் எனவும் கொள்கை கொண்டிருப்பதைப் போன்றே, யூதர்களும், தங்களுடைய சமுதாயம் மற்றும் தங்களுடைய இறைவேதம் பற்றி கொள்கை கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் பார்வையிலும் இறைவனின் அசல் மொழி 'இப்ராணி' ஆகும். மேலும் இறை இல்ஹாமின் தொடர் எப்பொழுதும் இஸ்ரவேலர்களுக்கும் அவர்களது நாட்டிற்கும் மட்டுமே எல்லைக்குட்பட்டதாக

சமாதானத் தூது

இருந்தது. மேலும் அவர்களது சமுதாயம் மற்றும் அவர்களது மொழியை விட்டும் விலகிய நிலையில் எவரொருவர் தன்னை நபியென்று வாதிப்பாரோ அவரை அவர்கள் பொய்யர்களாகக் கருதுகின்றனர் - நவூதுபில்லாஹ்.

ஆக, இவ்விரு கொள்கைகளும் வினோதமானது அல்லவா? இவ்விரு சமுதாயத்தினரும் தத்தமது கருத்தில் ஒரே சிந்தனையைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறே உலகில் இதே சிந்தனையைக் கொண்ட இன்னும் பல பிரிவினர் உள்ளனர். உதாரணமாக, பாரசீகர்கள். அவர்கள் தங்களது மார்க்கத்தின் அடிப்படை, (இந்து) வேதத்தை விட பலநூறு கோடி வருடங்கள் முன்னரே வைக்கப்பட்டது எனக் கூறுகின்றனர். (எப்பொழுதும் தனது நாடு, தனது சமுதாயம், தனது வேதத்தின் மொழியையே இறைவனின் வஹி மற்றும் இல்ஹாமுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுகின்ற) இந்த சிந்தனை காழ்ப்புணர்ச்சியினாலும் குறை மதியினாலும் மட்டுமே உருவாயிருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. ஏனெனில் முந்தைய காலங்கள் உலகில் ஒரு சமுதாயம் மற்றொரு சமுதாயத்தின் நிலைமைகள் பற்றியும், ஒரு நாடு மற்ற நாடுகளின் இருப்பைப் பற்றியும் முற்றிலும் அறியாத அளவிற்கு கழிந்திருக்கின்றன. எனவே இவ்வாறான தவற்றினால் வேதம் வழங்கப் பெற்ற ஒவ்வொரு சமுதாயமும் அல்லது இறைவனது ரஸூல் மற்றும் நபி வருகை தந்திருந்த ஒவ்வொரு சமுதாயமும், இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறவிருந்த நேர்வழி இதுதான் எனவும், இறைவனது வேதம் அவர்களுடைய சமுதாயத்திற்கு மட்டும், அவர்களுடைய நாட்டிற்கு மட்டும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது எனவும், மற்ற முழு உலகமும் அதிலிருந்து இழப்பிற்குரியதாக இருக்கிறது எனவும் நினைத்துக் கொண்டது.

இந்த சிந்தனை உலகிற்கு மிகுந்த இழப்பை ஏற்படுத்தியது. மேலும் உண்மையில் இந்த சிந்தனைதான் உள்ளார்க்குள் பொறாமை, வெறுப்பின் விதையாக சமுதாயங்களுக்கிடையில் வளர்ந்து கொண்டு சென்றது. ஒரு நீண்ட காலம் வரை ஒரு சமுதாயம் மற்றொரு சமுதாயத்தை விட்டும் திரை மறைவிலிருந்தது. மேலும் ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டிலிருந்து

சமாதானத் தூது

மறைந்திருந்தது. எதுவரையெனில், ஆரிய மார்க்க அறிஞர்கள் இமயமலைக்கு அப்பால் எவரும் வாழவில்லை என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தனர்.

பிறகு இறைவன் இடையிலிருந்த திரையை விலக்கியபோது, பூமிவாழ் மக்களைப் பற்றிய மக்களது ஞானம் ஓரளவுக்கு விரிவடைந்தது. அது எப்படிப்பட்ட ஒரு காலமாக இருந்ததெனில், இறைவனால் அருளப்பட்ட வேதங்கள் மற்றும் தங்களது ரிஷிகள் மற்றும் ரஸூல்களைப் பற்றி மக்கள் தமது உள்ளங்களில் செதுக்கிய தவறான சிறப்பு அம்சங்கள் அனைத்தையும் தங்களது கொள்கைகளில் இணைத்துக் கொண்டனர். அவை அவர்களது மனதில் நன்றாக உறுதியாகி, கல்வெட்டினைப் போன்று பதிந்து விட்டன. மேலும் ஒவ்வொரு சமுதாயமும், இறைவனின் தலைமையகம் எப்போதும் நம்முடைய நாடாகவே இருந்திருக்கிறது என்று எண்ணி வந்தது. ஏனெனில் அக்காலத்தில் பெரும்பாலான சமுதாயங்களிடம் மிருகத்தனமான பண்புகள் மிகைத்து காணப்பட்டன. மேலும் ஒரு தொன்மையான சடங்கை எதிர்ப்பவருக்கு வாளால் பதில் தரப்பட்டு வந்தது. எனவே ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் அவர்களாலேயே ஊட்டப்பட்ட ஆவேசங்களை தணித்து அவர்களிடையே சமாதானத்தை செய்து வைக்க யாருக்கு தைரியம் இருந்தது ?

கௌதம புத்தர் அந்த சமாதானத்தை உருவாக்க நாட்டம் கொண்டார். மேலும் அவருக்கு வேதம்தான் அனைத்தும்; அதற்குமேல் ஒன்றுமில்லை என்ற கருத்தில் உடன்பாடு இருக்கவில்லை. மேலும் சமுதாயம், நாடு மற்றும் குடும்பத்தில் தனிச்சிறப்பு உண்டு என்பதை ஏற்பவராகவும் அவர் இல்லை. அதாவது வேதத்தின் அடிப்படையில்தான் அனைத்தும் என்பதும், இதே மொழி, இதே நாடு மற்றும் இதே பிராமணன்தான் பரமேசுவரனின் இல்ஹாமிற்கு நிரந்தரமாக அவனது சபையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற கொள்கை அவருடையதல்ல. எனவே அவர் இந்த உடன்பாடின்றமையால் பெரும் இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருந்தார். மேலும் அவரது பெயர் நாத்திகர் என்றும்

சமாதானத் தூது

மார்க்கமிழந்தவர் என்றும் வைக்கப்பட்டது. அவ்வாறே இன்றைய காலத்தில் ஹஸ்ரத் ஈசா (அலை) அவர்களின் இறை தன்மையை ஒப்புக்கொள்ளாத ஐரோப்பிய, அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளர் - இறைவனையும் சிலுவையில் அறைந்து கொல்ல முடியும் என்பதை அவர்கள் உள்ளம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை - அத்தகைய அனைத்து ஆராய்ச்சியாளர்களும் பாதிரிகளின் பார்வையில் நாத்திகர்கள் ஆவர்.

ஆகவே இவ்வகையிலேயே புத்தரும் நாத்திகராக கருதப்பட்டார். மேலும் தீய எதிரிகளின் வழக்கத்தைப் போன்று, பொது மக்களுக்கு வெறுப்பினை ஊட்டுவதற்காக, அவர் மீது பல அவதூறுகள் சாட்டப்பட்டன. இதன் கடைசி விளைவாக புத்தர், தாம் பிறந்த தேசமாகிய ஆரிய தேசத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். மேலும் இந்துக்கள், புத்த மதத்தையும் அதன் வெற்றியையும் இன்றுவரை பெரும் வெறுப்புடனும் இழிவான பார்வையுடனும் காண்கின்றனர்.

‘நபி தன் சொந்த தேசத்தை தவிர்த்து (எங்கும்) கண்ணியமற்றவர் அல்லர்’ என்ற ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்களின் கூற்றிற்கிணங்க (லூக்கா 4:23 காண்க) புத்தர் மற்ற நாடுகளின் பக்கம் இடம் பெயர்ந்து சென்று பெரும் வெற்றியைப் பெற்றார். எவ்வாறெனில் உலகின் மூன்றில் ஒரு பகுதி புத்த மதத்தால் நிரம்பியுள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் அம்மதம் தெற்கு ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்கா வரை பரவியிருந்தாலும் பின்பற்றுபவர்களின் பெரும்பான்மையை கருத்தில் கொண்டால் அதன் அசல் தலைமையகம் சீனா மற்றும் ஜப்பான் ஆகும்.

பிறகு இப்போது நாம் அசல் நோக்கத்தின் பக்கம் திரும்பியவாறு எழுதுகிறோம். ஒரு மார்க்கம் மற்ற மார்க்கத்தைப் பற்றி அறியாமலிருந்த அந்த கால கட்டங்களில் இந்த அறியாமையின் நிலைமையில் ஒவ்வொரு சமுதாயமும் தங்களது மார்க்கம் மற்றும் தங்களது வேதம் என்ற எல்லையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. எல்லையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இதன் இறுதி விளைவு, ஒரு நாடு மற்றொரு நாடு இருப்பதை அறிந்தபோது பல்வேறு நாடுகளைச்

சார்ந்த மக்கள் ஒருவர் மற்றவர்களது மார்க்கத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்டபோது ஒரு நாட்டின் மார்க்கம் இன்னொரு நாட்டின் மார்க்கத்தை உண்மைப்படுத்த இயலாமல் போகும் கடினம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் கவிதைகளைப் போன்று மிகைப்படுத்தி சிறப்புகளும் மேன்மைகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததை நீக்குவது அவ்வளவு எளிதான பணியாக இருக்கவில்லை. எனவே ஒவ்வொரு மார்க்கத்தினரும் மற்ற மார்க்கத்தினைப் பொய்ப்படுத்துவதில் குறியாக இருந்தனர். ஜென்டு அவெஸ்டா (வேதத்தைக் கொண்ட ஜொராஸ்டிய) மார்க்கம், மற்ற மார்க்கங்களை ஒன்றுமற்றவையாக பறைசாற்றிக் கொண்டது. மேலும் நபித்துவத்தின் தொடரை தனது குடும்பத்திற்கு மட்டுமே உரியதாக சுருக்கிக் கொண்டனர். மேலும் தங்கள் மார்க்கம் பற்றி எவ்வளவு நீண்ட வரலாற்றைக் அவர்கள் கூறினர் எனில், வேதத்தின் வரலாற்றை கூறுபவர்கள் அவர்கள் முன் வெட்கத்தால் தலைகுனிகின்றனர்.

இங்கு இப்ரானியர்களின் மார்க்கம் எல்லையையே கடந்து விட்டது. சிரியாதான் நிரந்தரமாக இறைவனின் அரியணை இருக்கும் இடம் என நிர்ணயித்து விட்டது. மேலும் அவர்களது வம்சத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களே நாட்டின் சீர்திருத்தத்திற்காக எப்போதும் அனுப்பப்படத் தகுதி பெற்றவர்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டனர். ஆயினும் அந்த சீர்திருத்தம் இஸ்ரவேலர்களின் எல்லைக்குட்பட்டதாக மட்டுமே இருந்தது. மேலும் இல்ஹாம் மற்றும் இறைவனின் வஹி அவர்களின் குடும்பத்துடனேயே முத்திரையிடப்பட்டு விட்டது. மேலும் வேறெவராவது வாதித்தால் அவர் பொய்யர் என அழைக்கப்பட வேண்டும் என்றனர்.

இவ்வாறே இஸ்ரவேலர்களிடம் பரவிய இதே கருத்துக்கள்தான் ஆரியர்களிடமும் பரவின. மேலும் அவர்களது கொள்கைப்படி, இறைவன் ஆரியர்களுக்கு மட்டுமே ராஜா ஆவான். மேலும் எப்படிப்பட்ட ராஜாவெனில், அவனுக்கு மற்ற நாடுகளைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. மேலும் எப்பொழுதிலிருந்து இறைவன் இருக்கிறானோ அப்பொழுதிலிருந்து ஆரிய மண்ணின் நீரும் காற்றுமே

சமாதானத் தூது

அவனுக்கு பிடித்துப் போய்விட்டது என எவ்வித ஆதாரமுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. அவன் மற்ற நாடுகளுக்கு சுற்றி வருவதையும், அவன் படைத்து மறந்த அந்த அப்பாவிடங்களின் நலனைக் கருத்தில் கொள்ளவும் ஒருபோதும் அவன் விரும்பவில்லை.

நண்பர்களே! இறைவனுக்காக சிந்தித்துப் பாருங்கள்! இந்த கொள்கைகளை மனித இயல்பு ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா? அல்லது எந்த பகுத்தறிவாவது இதற்கு உள்ளே இடம் தர முடியுமா? ஒரு புறம் இறைவனை அனைத்து உலகிற்கும் இறைவனாக ஏற்றுக் கொண்டு, அதே வாயினால் அவன் அனைத்து உலகத்தையும் பரிபாலிப்பதை விட்டும் கையை விலக்கிக் கொண்டான் என்பதும், குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயம் மற்றும் குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் மீதே அவனது கருணையின் பார்வை உள்ளது என்பதும் எவ்வகையில் அறிவுடைமை என்பதை என்னால் உணர முடியவில்லை! அறிவு படைத்தவர்களே! இறைவனின் பௌதீக இயற்கைச் சட்டத்தில் இதற்கு ஏதாவது சாட்சி இருக்கிறதா? என நீங்களே நீதியுடன் கூறுங்கள். பின்னர் அவனது ஆன்மீகச் சட்டம் ஏன் ஒருதலைப்பட்சத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது?

மேலும் அறிவுடன் சிந்தித்தால் ஒவ்வொரு செயலின் நன்மை அல்லது தீமையினை அதன் விளைவைக் கொண்டும் அறிய முடியும். ஆகவே எந்த நபிமார்களின் அடிமைத்துவம் மற்றும் கட்டுப்படுத்தல் எனும் வட்டத்திற்குள் எல்லா மட்டத்தைச் சேர்ந்த கோடிக்கணக்கான மனிதர்கள் இணைந்திருக்கிறார்களோ அத்தகைய இறைவனின் கண்ணியமிக்க நபிமார்களை அவமதிப்பதும் அவர்களை பழித்துரைப்பதும் எத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்தும்? என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை. இறுதியில் அதன் பலன்தான் என்ன? ஏனெனில் இவ்வாறான விளைவுகளில் ஏதாவது சிலவற்றைக் கண்டிராத எந்தவொரு சமுதாயமும் இல்லை!

அன்பிற்குரியோரே! பல்வேறு சமுதாயங்களின் நபிமார்களையும் இறைதூதர்களையும் கண்ணியக் குறைவாகக் குறிப்பிடுவதும் அவர்களை பழித்துரைப்பதும் எத்தகைய விஷம் என்றால், அது இறுதியில் உடலை

சமாதானத் தூது

மட்டும் அழித்து விடுவதில்லை; மாறாக ஆன்மாவையும் அழித்து மார்க்கம் உலகம் ஆகிய இரண்டையும் அழித்து விடுகின்றது என்பதை பழைய அனுபவமும் மீண்டும் மீண்டும் வரும் சோதனைகளும் நிரூபித்துக்காட்டி விட்டன. ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் ஒருவர் மற்றவரின் மார்க்க வழிகாட்டியை குறை கூறுவதிலும். அவர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட அந்தஸ்தை சீர்குலைப்பதிலும் ஈடுபட்டால் அந்த நாடு நிம்மதியாக வாழ முடியாது. மேலும் எந்த சமுதாயங்களில் ஒரு சமுதாயம் அல்லது இரண்டு சமுதாயமும் ஒருவர் மற்றவரது நபி அல்லது ரிஷி மற்றும் அவதாரத்தை தீமையாகவோ தீயவார்த்தைகளாலோ நினைவு கூறுவார்களோ அந்த சமுதாயங்களுக்கிடையே ஒருபோதும் உண்மையான ஒற்றுமை நிலவ முடியாது. தங்களது நபி அல்லது மார்க்கத் தலைவர் பற்றிய அவமதிப்பைக் கேட்டு யார்தான் உணர்ச்சிவசப்பட மாட்டார்?

குறிப்பாக, முஸ்லிம்கள் எத்தகைய சமுதாயமெனில் அவர்கள் தங்களது நபியை இறைவனாகவோ அல்லது இறைவனின் மகனாகவோ ஆக்கவில்லையென்றாலும் ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்களை, தாயின் வயிற்றில் பிறந்து (இறைவனால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எல்லா மனிதர்களை விடவும் மிக்க மேன்மைக்குரியவராகக் கருதுகின்றனர். எனவே முஸ்லிம்களின் தூய நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி பேசுகையில் கண்ணியத்திற்குரிய, தூய வார்த்தைகளால் நினைவு கூராதவரை அந்த முஸ்லிம்களுடன் எவ்வகையிலும் சமாதானம் ஏற்பட சாத்தியமேயில்லை !

மேலும் நாங்கள் மற்ற சமுதாயங்களின் நபிமார்களைப் பற்றி ஒரு போதும் தீய வார்த்தைகளால் பேசுவதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் எமது கொள்கை என்னவெனில், இவ்வுலகில் பல்வேறு சமுதாயங்களுக்காக எத்தனை நபிமார்கள் வந்திருக்கிறார்களோ, கோடிக்கணக்கான மக்கள் அவர்களை ஏற்றிருக்கிறார்களோ, உலகின் ஏதோ ஒரு பகுதியில் அவர்களின் நேசம் மற்றும் மகத்துவம் போற்றப்படுகிறதோ, இந்த நேசம் மற்றும் நம்பிக்கையில் ஒரு நீண்ட காலம் கடந்து விட்டதோ

சமாதானத் தூது

இந்த ஒரு சான்றே அவர்களின் உண்மைக்குப் போதுமானது என்பதாகும். ஏனெனில் அவர்கள் இறைவன் புறமிருந்து வந்தவர்கள் இல்லையெனில் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்வது கோடிக்கணக்கான மக்களின் இதயங்களில் பரவியிருக்காது. இறைவன் தனது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட அடியார்களுக்கான கண்ணியத்தை மற்றவர்களுக்கு ஒருபோதும் கொடுப்பதில்லை. மேலும் எந்த பொய்யனாவது அவர்களது இருக்கையில் அமர விரும்பினால் அவன் உடனே நாசமாகி விடுவான்; அழிக்கப்படுவான்.

இதன் அடிப்படையில் நாம் (சமஸ்கிருத) வேதத்தையும் இறைவன் புறமிருந்து வந்ததாக நம்புகிறோம். மேலும் வேதத்தின் போதனைகள் முழுமையான முறையில் எந்த பிரிவினரையும் இறைவனை வணங்குபவர்களாக ஆக்கவில்லை; ஆக்கவும் முடிந்திருக்கவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். அப்படியிருந்தபோதிலும் நாம் அதன் ரிஷிகளை கண்ணியத்திற்குரியோராகவும், தூயவர்களாகவும் கருதுகிறோம். மேலும் இந்நாட்டில் சிலை வணங்கிகள் அல்லது அக்னியை வணங்குபவர்கள் அல்லது சூரியனை வணங்குபவர்கள் அல்லது கங்காவை வணங்குபவர்கள் அல்லது ஆயிரக்கணக்கான தெய்வங்களை வணங்குபவர்கள் அல்லது ஜைன மதத்தவர்கள் அல்லது சாகித மதத்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தங்களது மதங்களை வேதத்தைச் சார்ந்தவையாகவே கூறுகின்றனர். மேலும் வேதம் எப்படிப்பட்டதோர் ஒட்டுமொத்தமான நூலெனில், இவ்வனைத்து பிரிவுகளும் அதிலிருந்து தத்தமது நோக்கங்களுக்கேற்ப கொள்கைகளை எடுத்துக் கொள்கின்றன. ஆயினும் இறைவனின் போதனைக்கேற்ப வேதம் மனிதனால் இட்டுக்கட்டப்பட்டதன்று என்பதே நமது உறுதியான கொள்கையாகும். மனிதனது இட்டுக்கட்டில் கோடிக்கணக்கான மக்களை தன் வசம் ஈர்த்துக் கொள்வதற்கோ பிறகு நிரந்தரமானதொரு மார்க்கத்தை நிறுவுவதற்கோ ஆற்றல் இல்லை. மேலும் வேதத்தில் நாம் சிலையின் வழிபாடுபற்றிய கூற்றை எங்கும் படிக்கவில்லையென்றாலும், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நெருப்பு, வாயு, நீர், சூரியன், சந்திரன் ஆகியவற்றின்

சமாதானத் தூது

வழிபாட்டால் வேதம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. மேலும் எந்தவொரு அத்தியாயத்திலும் இவற்றின் வழிபாட்டிற்கு தடையுமில்லை. இப்போது இந்துக்களின் மற்ற அனைத்து தொன்மையான பிரிவுகளும் பொய்யானவை; ஆரியர்களின் புதிய பிரிவே உண்மையானது என்று யார் தீர்மானிப்பது? மேலும் வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவற்றை வழிபடும் மக்களின் கைகளில் இவற்றை வழிபடுவது வேதத்தில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது; எங்கேயும் தடை விதிக்கப்படவில்லை என்ற வலுவான ஆதாரம் இருக்கிறது. மேலும் இவை அனைத்தும் பரமேசுவரனின் (இறைவனின்) பெயர்கள் எனக் கூறுவது ஒரு வாதமாகும்; அது இதுவரை தெளிவாக நிரூபிக்கப்படவில்லை. மேலும் அது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டால் பனாரஸ் மற்றும் பிற நகரங்களின் மாபெரும் பண்டிதர்கள் ஆரியர்களுடைய கொள்கைகளை ஏற்காமலிருப்பதற்கு எவ்வித காரணமும் தெரியவில்லை. முப்பது, முப்பத்தைந்து வருடகால முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் கூட மிகக் குறைவான இந்துக்களே ஆரிய மார்க்கத்தைத் தழுவி யுள்ளனர். மேலும் சனாதன தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மற்றும் இந்துக்களின் பிற பிரிவினர்களுடன் ஆரிய மதத்தினரை ஒப்பிடும்போது (ஆரிய மதத்தினராகிய) அவர்கள் ஒன்றுமே இல்லை என்ற அளவிற்கு குறைவாகவே உள்ளனர். மேலும் ஆரியர்களுடைய எவ்வித பரந்த தாக்கமும் இந்துக்களின் பிற பிரிவினர்கள் மீது இல்லை.

இவ்வாறே 'நியோகக்' கொள்கை வேதத்தைச் சார்ந்ததாக கூறப்படுகிறது. இதுவும் மனிதனின் தன்மான உணர்வும், மேன்மையும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத ஒரு கொள்கையாகவே உள்ளது. ஆனால் நான் இப்போது கூறியது போன்று, உண்மையில் இது வேதத்தின் போதனைதான் என்பதை நம்மால் ஏற்க இயலாது. மாறாக, இப்படிப்பட்ட போதனைகள் சுயநலத்திற்காக பின்னர் வேதத்துடன் இட்டுக்கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதன் பக்கமே நமது நல்லெண்ணம் மிக வலுவாக நம்மை இட்டுச் செல்கிறது. மேலும் இவ்வேதம் தோன்றி ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் கடந்து விட்டன என்பதால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் சில வேத சாஸ்திரிகள் பலவிதமான நிறைகுறைகளை செய்திருக்கலாம் என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. ஆகவே ஆரிய

மார்க்கத்தின் கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக அதனை இறைவனின் வார்த்தைகளாக நம்புகின்றனர் என்பதே நமக்கு வேதத்தின் உண்மைக்கு போதுமான ஓர் ஆதாரமாகும். மேலும் இந்த கண்ணியம், வேறு எந்த இட்டுக்கட்டிக் கூறுபவனின் வார்த்தைக்கும் கொடுக்கப்படுவது சாத்தியமற்றதாகும்.

மேலும் இவ்வனைத்து சிக்கல்கள் இருந்தும் கூட நாம் இறைவனுக்கு அஞ்சி வேதத்தை இறைவனின் வார்த்தையாகக் கருதுகின்றோம். மேலும் அதன் போதனைகளில் இருக்கின்ற தவறுகள், வேத சாஸ்திரிகளின் பிழைகளாகக் கருதுகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை ஏகத்துவத்தால் நிரம்பியிருக்கின்ற திருக்குர்ஆனில் எந்த இடத்திலும் சூரியன் மற்றும் சந்திரன் ஆகியவற்றை வணங்குமாறு போதிக்கவில்லை; மாறாக, தெளிவான சொற்களால், 'சூரியனை வழிபடாதீர்கள்; சந்திரனையும் வழிபடாதீர்கள். வேறெந்த படைப்பினத்தையும் வழிபடாதீர்கள். உங்களைப் படைத்தவனை வழிபடுங்கள் என்று கூறுகிறது. (41:38 காண்க).

அது மட்டுமின்றி, திருக்குர்ஆன் இறைவனின் பழைமை வாய்ந்த அடையாளங்களையும் புத்தம் புதிய அடையாளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. மேலும் இறை இருப்பை காட்டுவதற்கு ஒரு கண்ணாடியாக விளங்குகிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் மிருகத்தனமாக அதன் மீது தாக்குதல் நடத்தப்படுகிறது? மேலும் நாம் ஆரியர்களுடன் நடந்து கொள்கிறபடி அவர்கள் நம்முடன் ஏன் நடந்து கொள்வதில்லை? மேலும் நாட்டில் பகைமை மற்றும் எதிர்ப்பின் விதை ஏன் விதைக்கப்படுகிறது? அதன் விளைவு நன்றாக இருக்கும் என்று நம்பப்படுகிறதா என்ன? மலரை நீட்டுகின்ற ஒரு மனிதர் மீது கல் வீசப்படுவது நல்ல செயலா? எவர் பாலை எடுத்து வைக்கிறாரோ அவர் மீது சிறுநீர் கழிக்க வைப்பது நன்னடத்தையாகுமா?

இந்துக்கள் மற்றும் ஆரியர்கள் எங்களின் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களை இறைவனின் உண்மையான

சமாதானத் தூது

தூதராக ஏற்றுக் கொண்டு, இனிமேல் அவமரியாதையாக நடந்து கொள்வதையும் பொய்ப்படுத்துவதையும் விட்டு விடுவோம் என்ற ஒரு முழுமையான சமாதான உடன்படிக்கை செய்வதற்கு ஆயத்தமானால் அஹ்மதிய்யா ஜமாஅத்தை சேர்ந்த நாங்கள் எப்போதும் வேதத்தை உண்மைப்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருப்போம்; வேதம் மற்றும் அதன் ரிஷிகளை கண்ணியத்துடனும், நேசத்துடனும் அழைப்போம். அவ்வாறு நடக்கா விட்டால் மூன்று லட்சம் ரூபாய் மதிப்பிற்கு குறையாத ஒரு பெரிய தொகையை இந்துக்களிடம் அபராதமாக செலுத்துவோம் என்ற உடன்படிக்கையில் முதன் முதலில் கையெழுத்திட நான் ஆயத்தமாக இருக்கின்றேன்.

மேலும் இந்துக்கள் மனதார எங்களுடன் உடன்பட விரும்பினால் அவர்களும் அவ்வாறே உடன்படிக்கையை எழுதி அதில் கையெழுத்திட வேண்டும். மேலும் அந்த உடன்படிக்கையிலும் நாங்கள் ஹஸ்ரத் முஹம்மது முஸ்தஃபா ரஸூலுல்லாஹ் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் தூதுத்துவம் மற்றும் நபித்துவத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்கிறோம் என்றும், அன்னார் (ஸல்) அவர்களை உண்மையான நபியாகவும் தூதராகவும் கருதுகின்றோம் எனவும் நம்பிக்கை கொண்டவரின் பொருத்தமான ஒரு செயலைப் போன்று இனிமேல் அன்னாரை மதிப்பு மற்றும் மரியாதையுடன் நினைவு கூறுவோம் என்றும், நாங்கள் அவ்வாறு செய்யாவிடில் மூன்று லட்சம் ரூபாய் மதிப்பிற்கு குறையாத ஒரு பெரிய தொகையை அபராதமாக அஹ்மதிய்யா ஜமாஅத்தின் தலைவரிடம் செலுத்துவோம் என்றும் இருக்க வேண்டும்.

இப்போது எங்களுடைய அஹ்மதிய்யா ஜமாஅத் நான்கு இலட்சத்திற்கும் குறைவின்றி இருக்கிறது என்பது நினைவிருக்கட்டும். (இது இந்நூல் எழுதிய ஆண்டாகிய 1908-ல் கூறப்பட்ட எண்ணிகையாகும். தற்போது உலகெங்கும் சுமார் 20 கோடி பேர் இந்த ஜமாஅத்தில் இருக்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.). எனவே இவ்வாறான பெரிய பணிகளுக்கு மூன்று இலட்சம் ரூபாய் சந்தா ஒன்றும் பெரிய விஷயமல்ல! மேலும் எங்கள் ஜமாஅத்தை விட்டு தற்போது வெளியே உள்ள

சமாதானத் தூது

மக்கள் உண்மையில் சிதறுண்ட இயல்புடையவர்களாகவும், சிதறுண்ட எண்ணமுடையவர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்களின் பார்வையில் கீழ்ப்படிதலுக்குத் தகுதியான எந்தவொரு தலைவரின் கீழும் அவர்கள் இல்லை. எனவே நான் அவர்களைப் பற்றி ஒன்றும் கூற இயலாது. இப்போது அவர்களோ என்னையும் நிராகரிப்பாளனாகவும் தஜ்ஜாலாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் இந்துக்கள் என்னுடன் இப்படிப்பட்ட உடன்படிக்கை செய்து கொண்டால் (என்னை ஏற்காத முஸ்லிம்களான) அம்மக்களும் இப்படிப்பட்ட நாகரிகமான சமுதாயத்தின் வேதத்தையும் ரிஷிமார்களையும் தீய வார்த்தைகளால் குறிப்பிட்டு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு வசைமாரி பொழிய வைக்கும் வீணான செயலை செய்ய முனைய மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவ்வாறான வசைமொழிகள் உண்மையில் இச்செயலை செய்ய முற்படும் மக்களையே சாரும். ஏனெனில் இவ்வாறான செயல் வெட்கம் மற்றும் பெருந்தன்மைக்கு எதிரானதாகும். எனவே இந்த உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு (முஸ்லிம்களாகிய) அவர்கள் தமது வாயை திறக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் உடன்படிக்கையினை வலுப்பெறச் செய்வதற்காக இரு பிரிவினர்களிலும் பத்தாயிரம் பகுத்தறிவு வாதிகளின் கையெழுத்து அதில் இடம் பெற வேண்டியது அவசியமாகும்.

அன்பர்களே! சமாதானத்தைப் போன்று வேறெதுவும் இல்லை. வாருங்கள். நாம் இந்த உடன்படிக்கையின் மூலமாக ஒன்றுபடுவோம். ஒரே சமுதாயமாவோம். ஒருவருக்கொருவர் பொய்ப்படுத்துவதனால் எந்த அளவு விரிசல் ஏற்பட்டு விட்டது என்று நீங்களே பார்க்கின்றீர்கள். மேலும் நாட்டிற்கு எந்த அளவு இழப்பு நேருகிறது. வாருங்கள்! இப்போது ஒருவர் இன்னொருவரை உண்மைப்படுத்துவதனால் எந்த அளவுக்கு அருள்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் சோதித்துப் பாருங்கள்!! சமாதானத்திற்கான மிகச் சிறந்த வழிமுறை இதுதான். அவ்வாறல்லாமல் வேறு எவ்விதத்திலும் சமாதானம் செய்வது என்பது ஒரு தெளிவான, பளபளப்பான ஒரு கொப்புளத்தை கண்டு அதனை அப்படியே விட்டுவிடுவதையும், அதன் வெளிப்புறமான பளபளப்பின் மீது மகிழ்ச்சியடைவதையும்

சமாதானத் தூது

போன்றதாகும். ஆனால் அதனுள் அழகிய, துர்நாற்றம் வீசும் சீழ் நிறைந்துள்ளது.

இந்து, முஸ்லிம்களிடையே இன்றைய நாட்களில் பெருகி வரும் நயவஞ்சகத்தனம் மற்றும் குழப்பத்தை இங்கு எடுத்துரைக்கும் எந்தவொரு நோக்கமும் எனக்கு இல்லை. அதன் காரணங்கள் மத வேறுபாடுகளோடு மட்டும் முடிந்து விடுவதில்லை. மாறாக, உலக ஆசைகள் மற்றும் பிரச்சனைகளுடன் தொடர்புடைய பிற நோக்கங்கள் அதன் காரணங்களாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக, இந்துக்களிடையே ஆரம்பத்திலிருந்தே, அரசாங்கம் மற்றும் நாட்டின் விவகாரங்களில் அவர்களது தலையீடு இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்து வருகிறது. அல்லது குறைந்தபட்சம் நாட்டின் விவகாரங்களில் அவர்களது கருத்தையாவது பெற வேண்டும் என்றும், அரசாங்கம் அவர்களது ஒவ்வொரு முறையீடுகளையும் கவனத்துடன் கேட்க வேண்டும் என்றும், ஆங்கிலேயர்களைப் போன்று அரசாங்கத்தின் பெரிய பெரிய பதவிகள் அவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் ஆசை இருக்கிறது. முஸ்லிம்களால் ஏற்பட்ட தவறு என்னவெனில் அவர்கள் இந்துக்களின் இந்த முயற்சிகளில் இணையவில்லை. மேலும் நாம் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கிறோம் என்று கருதினர். மேலும் இவ்வனைத்து முயற்சிகளால் நன்மை ஏதும் உள்ளதென்றால் அது இந்துக்களுக்குத்தான்; முஸ்லிம்களுக்கு இல்லை என்று நினைத்தனர். எனவே அவர்கள் சேர்ந்து செயல்படுவதில் கையை விலக்கிக் கொண்டது மட்டுமின்றி எதிர்ப்பு தெரிவித்து இந்துக்களின் முயற்சிகளுக்கு தடைக் கல்லாக இருந்தனர். அதனால் பகைமை அதிகமாகி விட்டது.

இந்த காரணங்களினாலும் கூட உண்மையான பகைமையுடன் மேலும் பல விஷயங்கள் இணைந்து விட்டன என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் உண்மையான காரணங்கள் இவைதான் என்பதை ஒருபோதும் நான் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். மேலும் இந்து முஸ்லிம்களிடையே நிலவும் பகைமை மற்றும் நயவஞ்சகத்திற்குக் காரணம் மதச்சண்டைகள் அல்ல; உண்மையில் சண்டைகள் அரசியல் ரீதியானவையாகும்

சமாதானத் தூது

என்று கூறுபவர்களது கருத்தில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. முஸ்லிம்கள் தங்களுடைய ஆகுமான உரிமைகளைக் கேட்பதில் இந்துக்களுடன் இணைய ஏன் அஞ்சுகிறார்கள் என்பதையும் ஏன் இன்று வரை அவர்களின் காங்கிரஸில் இணைய மறுக்கிறார்கள் என்பதையும் ஏன் இறுதியில் இந்துக்களது கருத்து சரியானது என எண்ணி அவர்களைப் பின்பற்றி அவர்களுக்குப் போட்டியாக தனித்து ஒரு முஸ்லிம் அஞ்சும(ன் கட்சியி)னை நிறுவினர்? ஆயினும் அவர்களுடன் இணைவதை ஏற்கவில்லை என்பதை எவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

நண்பர்களே! இதற்கு உண்மையில் மதம்தான் காரணம். அதைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இன்று அதே இந்துக்கள் தூய கலிமாவை கூறிவிட்டு முஸ்லிம்களுடன் ஒன்றி விடுவார்கள் என்றால், அல்லது முஸ்லிம்கள், இந்துவாகி நெருப்பு, காற்று போன்றவற்றை வேதத்தின் கட்டளைக்கேற்ப வணங்கத் தொடங்கிவிட்டு இஸ்லாத்தை விட்டுவிடுவார்கள் என்றால் எந்த சண்டை சச்சரவுகளுக்கு அரசியல் என்று தற்போது பெயர் சூட்டுகின்றனரோ அது ஒரு நொடிப் பொழுதில் ஒரு காலத்தில் ஒருபோதும் அவை இருந்ததேயில்லை என்ற அளவுக்கு இல்லாமற் போய்விடும்!

ஆகவே, இதிலிருந்து எல்லா பகைமை மற்றும் வெறுப்பின் ஆணியேர் உண்மையில் மத வேறுபாடுகளே என்பது தெளிவாகிறது. இந்த மத வேறுபாடுதான் ஆரம்பத்திலிருந்தே எல்லையை கடந்து விட்டபோதெல்லாம் இரத்த ஆறுகளை ஓட வைத்திருக்கிறது. முஸ்லிம்களே! இந்துக்கள் உங்களை மத வேறுபாட்டின் காரணத்தினால் ஒரு வேற்று சமுதாயத்தினராக கருதிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், நீங்களும் இந்த காரணத்தினால் அவர்களை ஒரு வேற்று சமுதாயத்தினராக கருதுகின்ற நிலையில் இதற்கான காரணத்தை அகற்றாத வரை உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் மத்தியில் எவ்வாறு உண்மையான தூய்மை ஏற்பட முடியும்? ஆயினும் சிலநாட்கள் நயவஞ்சகத்தனமாக ஒருவருடன் இன்னொருவர் இணைந்திருப்பது சாத்தியமாகலாம். ஆனால் எதை உண்மையில் தூய்மை என்றழைக்க வேண்டுமோ அந்த

சமாதானத் தூது

மனத்தூய்மை எப்போது நீங்கள் வேதம் மற்றும் வேத ரிஷிகளை உண்மையான மனதுடன் இறைவன் புறமிருந்து வந்தவர்களாக ஏற்றுக் கொள்வீர்களோ, அதே போன்று இந்துக்கள் தங்களது கருமித்தனத்தை விலக்கிவிட்டு நமது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் நபித்துவத்தை ஒப்புக் கொள்வார்களோ அப்பொழுதுதான் ஏற்படும். நினைவில் கொள்ளுங்கள்; நன்றாக நினைவில் கொள்ளுங்கள். உங்களிடையேயும் இந்துக்களிடையேயும் உண்மையான சமாதானத்தை உருவாக்கப் போவது, இந்த ஒரு கோட்பாடே ஆகும். மேலும் இதுவே (உள்ளத்தின்) அழுக்குகளை கழுவும் தண்ணீராகும். மேலும் பிரிந்து போன இவ்விரு சமுதாயங்களும் ஒன்றுபடும் நாள் வந்துவிட்டால் இறைவன் எவ்விஷயத்திற்காக எமது உள்ளத்தை திறந்து விட்டானோ அதை அவர்கள் உள்ளத்திற்காகவும் திறந்து விடுவான்.

ஆனால் அத்துடன் இந்துக்களுடன் உண்மையான அனுதாபத்தோடு நடந்து கொள்வதும் அவசியமானதாகும். மேலும் நட்புடன் நடந்து கொள்வதையும், நல்லொழுக்கத்தை கடைபிடிப்பதையும் உங்கள் பழக்கமாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். மேலும் அவர்களுக்கு வருத்தமளிக்கும் செயல்களை விட்டும் அச்செயல்கள் நமது மார்க்கத்தில் வாஜிப் (எனும் கடமை) ஆன விஷயங்களைச் சார்ந்தவையாகவோ, ஃபர்ழ் (எனும் கட்டாயக் கடமை) ஆன விஷயங்களைச் சார்ந்தவையாகவோ இல்லாமலிருந்தால் அவற்றிலிருந்து உங்களை விலக்கிக் கொள்ளுங்கள். எனவே இந்து சகோதரர்கள் தங்களது உண்மையான உள்ளத்துடன் நமது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை உண்மையான நபியாக ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டால், பசுவின் காரணத்தால் ஏற்படுகின்ற வேற்றுமையையும் கூட நம்மிடையேயிருந்து நீக்கி விடலாம். எதனை நாம் ஆகுமானது எனக் கருதுகின்றோமோ அதனை அவசியம் பயன்படுத்தியே ஆக வேண்டும் என்பது நம் மீது கட்டாயமில்லை. நாம் பலவற்றை ஆகுமானவையாகக் கருதுகின்றோம்; ஆனால் அவற்றை நாம் ஒருபோதும் உபயோகப்படுத்தியதில்லை. (இந்துக்களாகிய) இவர்களுடன்

சமாதானத் தூது

நல்ல முறையிலும், பரிவுடனும் நடந்து கொள்வது நமது மார்க்கத்தின் அறிவுரைகளில் ஒன்றாகும். இது இறைவனை ஒருவனாகவும், ஈடு இணையற்றவனாகவும் ஏற்றுக் கொள்வதை வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டதைப் போன்ற ஒன்றாகும்.

ஆகவே ஒரு முக்கியமான, பயனுள்ள செயலுக்காக அவசியமற்றவற்றை விட்டு விடுவது இறை சட்டத்திற்கு புறம்பானதல்ல. ஒன்றை ஆகுமானதாகக் கருதுவது என்பது வேறு; அதனை உபயோகிப்பது என்பது வேறு. மார்க்கம் என்பது, இறைவன் தடுத்தவற்றிலிருந்து தவிர்ந்திருப்பதும், அவனது திருப்தியைப் பெறும் வழிகளின் பக்கம் முன்னேறுவதும், அவனது அனைத்து படைப்பினங்களுக்கு நன்மை செய்வதும், அனுதாபத்துடன் நடந்து கொள்வதும், உலகின் அனைத்து தூய நபிமார்களையும் இறை தூதர்களையும் தத்தமது காலத்தில் இறைவன் புறமிருந்து வந்த நபியாகவும் சீர்திருத்தவாதியாகவும் ஏற்பதும், அவர்களிடையே எவ்வித வேறுபாடு காட்டாமலிருப்பதும், ஒவ்வொரு மனிதனுடனும் தொண்டு மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்வதும் ஆகும். இதுவே நமது மார்க்கத்தின் சுருக்கம் ஆகும்.

ஆனால் தேவையின்றி இறையச்சமில்லாமல் நமது மேன்மை வாய்ந்த நபி ஹஸ்ரத் முஹம்மது முஸ்தஃபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை தகாத வார்த்தைகளால் நினைவு கூறி அன்னார் மீது அசுத்தமான பழிகளை சுமத்தி, தகாத வார்த்தைகளை கூறுவதை விட்டு விடாத மக்களுடன் நாம் எப்படி சமாதானம் செய்து கொள்ள முடியும்? நான் உண்மையாகவே உண்மையாகவே கூறுகின்றேன்; எங்களால் பாலைவனத்திலுள்ள கொடுமையான பாம்புகளுடனும், காடுகளிலுள்ள ஓநாய்களுடனும் சமாதானம் செய்து கொள்ள முடியும்; ஆனால் எங்கள் உயிரினும், தாய் தந்தையரினும் மேலான அன்பிற்குரிய நபி மீது அசுத்தமான தாக்குதல்களை நடத்துபவர்களுடன் எங்களால் சமாதானம் செய்து கொள்ள முடியாது. இறைவன் எங்களுக்கு இஸ்லாத்திலேயே இறப்பை கொடுக்கட்டும். ஆனால் ஈமானை இழக்கக்கூடிய அப்படிப்பட்ட செயலை நாங்கள் செய்ய விரும்ப மாட்டோம்.

சமாதானத் தூது

இப்போது நான் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தையும் காரணமின்றி பழித்துரைக்க விரும்பவில்லை. அவ்வாறே எவருடைய மனதையும் புண்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. மாறாக, மிகவும் வருத்தத்துடனும் துயரத்துடனும் இவ்வாறு நான் கூற வேண்டியது ஏற்பட்டுள்ளது: இஸ்லாம் எத்தகைய தூய, சமாதானத்தை உருவாக்கும் மார்க்கம் என்றால், அது எந்தவொரு சமுதாயத்தின் தலைவர் மீதும் தாக்குதல் நடத்தவில்லை; மேலும் திருக்குர்ஆன், சமுதாயங்களுக்கிடையே சமாதானத்தை வித்திட்டு, ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் நபியையும் ஏற்றுக் கொண்ட கண்ணியத்திற்குரிய வேதமாகும். மேலும் திருக்குர்ஆன் உலகத்தைப் பற்றி 'முஸ்லிம்களே! நாங்கள் உலகின் எல்லா நபிமார்கள் மீதும் நம்பிக்கைக் கொள்கிறோம். அவர்களிடையே சிலரை ஏற்க வேண்டும்; சிலரை ஏற்கக் கூடாது என்ற வேற்றுமையை பாராட்டவில்லை' என்ற போதனையை நமக்கு வழங்கியது.(3:85 காண்க). முழு உலகிலும் இந்த குறிப்பிட்ட பெருமை திருக்குர்ஆனுக்கே கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வாறான சமாதானத்தைக் கூறும் இறைவேதம் ஏதும் இருப்பின் அதன் பெயரைக் கூறுங்கள். திருக்குர்ஆன் இறைவனின் பொதுவான கருணையை எந்த வம்சத்துக்கு மட்டும் உரியதாக குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. இஸ்ரவேல் சமுதாயத்தின் எத்தனை நபிமார்கள் இருந்தார்களோ அது யஃகூப் (அலை) அவர்களாக இருக்கட்டும், தாவூது (அலை) அவர்களாக இருக்கட்டும், ஈஸா (அலை) அவர்களாக இருக்கட்டும் அனைவரின் நபித்துவத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. மேலும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் நபியையும் - அவர் இந்தியாவில் தோன்றியவராக இருந்தாலும், பாரசீகத்தில் தோன்றியவராக இருந்தாலும், யாரையும் ஏமாற்றுபவர் என்றோ, பொய்யர் என்றோ கூறவில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும், ஊரிலும் நபி இருந்திருக்கிறார் என்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. மேலும் அனைத்து சமுதாயங்களுக்கும் சமாதானத்திற்கு அடித்தளமிட்டுள்ளது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட சமாதானத்தின் தூதரை (அதாவது ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை) ஒவ்வொரு சமுதாயமும் ஏசுவதும், ஏளனமாகப் பார்ப்பதும் வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

சமாதானத் தூது

என் அன்பிற்குரிய நாட்டினரே! நான் உங்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பதற்காகவோ உங்களது மனதை துன்புறுத்துவதற்காகவோ இதனை உங்களிடம் கூறவில்லை. மாறாக, நான் மிகவும் நல்லெண்ணத்துடன் கூற விரும்புவது என்னவெனில், எந்த சமுதாயம் மற்ற சமுதாயங்களின் நபிமார்களை தகாத வார்த்தைகளுடனும் அவப்பெயருடனும் நினைவு கூறுகின்ற தகாத முறையை தங்களது மார்க்கத்தில் கடைபிடிக்கும் பழக்கத்தை கொண்டிருக்கின்றனரோ அவர்கள் தம்மிடம் எவ்வித சான்றும் இன்றி (பிற மார்க்கத்தில்) குறுக்கிடுவதனால் இறைவன் முன் பாவம் செய்தவர்களாவர். அவர்கள் மனித இனத்தில் வேற்றுமையை - இன்னும் சொல்லப்போனால் பகைமையின் விதையை விதைத்த பாவத்தையும் செய்தவர்களாவர். ஒருவர் இன்னொருவருடைய தந்தையை ஏசினால் அல்லது அவருடைய தாய் மீது பழி சுமத்தினால் அவர் தனது தந்தையின் கண்ணியத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்த தானே காரணமாக மாட்டாரா என்பதை நீங்கள் உங்கள் நெஞ்சில் கை வைத்து எனக்கு பதில் கூறுங்கள். மேலும் எவர் ஏசப்பட்டாரோ அவர், பதிலுக்கு அதே போன்று (ஏசியவரை) ஏசினால், உண்மையில் முதலில் ஏசியவர்தான் பதிலுக்கு ஏசப்படுவதற்கு காரணமாவார் என்றும், அத்தகைய நிலையில் (முதலில் ஏசிய) அவரே தனது தாய், தந்தையின் கண்ணியத்திற்கு எதிரியாவார் என்றும் கூறுவதும் பொருத்தமற்றதாக இருக்குமா என்ன?

இறைவன் திருக்குர்ஆனில் எந்த அளவுக்கு நமக்கு ஒழுக்கத்தின் முறையையும், நற்பண்புகளின் பாடத்தையும் கற்பித்திருக்கிறான் என்றால், அவன் கூறுகிறான்: 'நீங்கள் இணை வைப்பவர்களின் சிலைகளையும் கூட ஏசாதீர்கள். பிறகு அவர்கள் உங்களது இறைவனை ஏசுவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் உங்களது இறைவனை அறியாதவர்களாவர்.'(6:109 காண்க). இப்போது பாருங்கள்! இறைவனின் போதனைக்கேற்ப சிலைகள் ஒரு பொருட்டே இல்லை என்ற பிறகும் கூட இறைவன் முஸ்லிம்களுக்கு, சிலைகளை ஏசிவதிலிருந்தும் கூட தங்களது நாவினை அடக்கிக் கொள்ளுங்கள்; மேலும் மென்மையாக புரிய வையுங்கள் என்ற நற்பண்பை கற்பித்திருக்கின்றான். அவர்கள்

சமாதானத் தூது

உணர்ச்சிவசப்பட்டு இறைவனை ஏசிவிடக் கூடாது; அந்த ஏச்சுகளுக்கு நீங்கள் காரணமாகி விடக் கூடாது என்பதற்காக இவ்வாறு கட்டளையிட்டுள்ளான். எனவே இஸ்லாத்தின் மிக மகத்துவமிக்க நபியை ஏசுகின்ற இழிவான வார்த்தைகளால் அவர்களை நினைவு கூறுகின்ற, அன்னாரின் கண்ணியம் மற்றும் நடத்தை மீது காட்டுமிராண்டித்தனமான முறைகளில் தாக்குதல் நடத்துகின்ற அம்மக்களின் நிலை என்ன? அத்தூய நபியின் பெயரைக் கூறினாலே இஸ்லாத்தின் மிகப் பெரிய மன்னரும் அரியணையிலிருந்து இறங்கி விடுவார்கள். மேலும் அன்னாரது கட்டளைகளுக்கு செவி சாய்ப்பார்கள். மேலும் தங்களைத் தாங்களே அன்னாரின் அற்பமான அடிமைகளைச் சார்ந்தவர்களாக எண்ணுவார்கள். அத்தகைய தூய நபிக்குரிய இந்த கண்ணியம் இறைவன் புறமிருந்து கிடைத்ததில்லையா என்ன? இறைவனால் வழங்கப்பட்ட கண்ணியத்திற்கெதிராக ஏளனம் செய்வது என்பது இறைவனுடன் சண்டையிட விரும்புவோரின் செயலாகும்.

ஹஸ்ரத் முஹம்மது முஸ்தஃபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் எப்படிப்பட்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இறை தூதரென்றால், அன்னாரின் ஆதரவிற்காகவும், கண்ணியத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் இறைவன் உலகத்திற்கு மாபெரும் எடுத்துக்காட்டுகளை காட்டியிருக்கிறான். இருபது கோடி மக்களை முஹம்மதிய்ய அவையில் சிரம்பணிய வைத்திருக்கும் இச்செயல் இறைவனது கரத்தால் இல்லையா? ஒவ்வொரு நபியும் தமது நபித்துவத்தின் உண்மைக்கு சில ஆதாரங்களை கொண்டிருந்தார்கள். எனினும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் நபித்துவம் பற்றி எந்த அளவுக்கு இன்றுவரை ஆதாரங்கள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவோ அவற்றிற்கு ஈடு இணையாக எந்த நபியிடமும் காணப்படுவதில்லை.

பூமி, குற்றம் மற்றும் பாவத்தினால் அசுத்தமாகி விடும்போது, மற்றும் இறைவனின் எடைத் தட்டில் தீய செயல்களும், தீய நடத்தைகளும், வெட்கக்கேடுகளும் நற்செயல்களை விட மிக அதிகமாகி விடும்போது இறைவனின் கருணையானது, அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் தனது ஏதாவதோர்

சமாதானத் தூது

அடியாரை அனுப்பி பூமியிலுள்ள குழப்பங்களிலிருந்து சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த நாடுகிறது என்ற ஆதாரத்தை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதா என்ன? நோயானது மருத்துவரை நாடுகிறது. மேலும் நீங்கள் இவ்விஷயத்தை புரிந்து கொள்ள எல்லாரையும் விட அதிக தகுதியுடையவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். ஏனெனில் உங்களுடைய கருத்தின்படி, வேதமானது பாவங்களின் புயல் வீசிய நேரத்தில் வரவில்லை. மாறாக, பூமியில் எந்த பாவத்தின் வெள்ளமும் இல்லாதிருந்தபோது வந்தது. ஆக, பாவத்தின் வெள்ளமானது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதிவேகமாக பரவும் நேரத்தில் ஒரு நபி தோன்றுவது உங்கள் பார்வையில் அனுமானத்திற்கு அப்பாற்பட்ட விஷயமா என்ன? (இல்லையே!)

(அதாவது, உங்கள் கருத்தின்படி, பாவம் என்னும் வெள்ளம் தோன்றாதபோதே வேதத்தின் தேவை இருந்திருக்கிறது என்றால் பாவம் என்னும் புயல் காற்றுடன் வந்த வெள்ளப் பெருக்கினைக் கொண்ட இக்காலத்தில் ஓர் இறைதூதர் தோன்ற வேண்டியது கட்டாயம் என்பதை உங்களால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும்-மொழிபெயர்ப்பாளர்).

நமது ரஸூலுல்லாஹ் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் நபித்துவத்தின் அரியணையை தனது இருப்பால் கண்ணியப்படுத்திய அந்த காலம், உலகின் எந்த பகுதியும் தீய நடத்தை மற்றும் தீய கொள்கைகளால் வெறுமையாகாத இருண்ட காலமாக இருந்தது என்ற வரலாற்று நிகழ்வை நீங்கள் அறியாதிருப்பீர்கள் என நான் நம்ப மாட்டேன். மேலும் பண்டிதர் தயானந்த் சரஸ்வதி 'சத்யார்த் பிரகாஷ்' எனும் தமது நூலில் எழுதியிருப்பது போன்று இக்காலத்தில், இந்த ஆரிய மண்ணிலும் சிலை வணக்கம், இறை வணக்கத்தின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. மேலும் வேத மதத்தில் மிகவும் சீர்குலைவு ஏற்பட்டு விட்டது.

அவ்வாறே கிறித்தவ மார்க்கத்திற்கு அதிகமாக பேருதவி செய்பவராகவும் ஐரோப்பிய ஆங்கிலேயருமாகவும் இருந்த ஃபண்டல் என்ற கிறித்தவ பாதிரி மீஸானுல் ஹக் எனும் தமது நூலில் இவ்வாறு எழுதுகின்றார்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

அவர்களின் காலத்தில் எல்லா சமுதாயங்களை விடவும் அதிகமாக கிறித்தவ சமுதாயம் சீர்கெட்டுப் போயிருந்தது. மேலும் கிறித்தவர்களின் தீய நடத்தைகள் கிறித்தவ மார்க்கத்தின் அசிங்கத்திற்கும் அவமானத்திற்கும் காரணமாக இருந்தன.”

மேலும் திருக்குர்ஆனும், தான் இறக்கப்பட்டதன் அவசியத்திற்கு கீழ்வரும் வசனத்தை எடுத்துரைக்கின்றது:

காடும் சீர்கெட்டுவிட்டன; நதிகளும் சீர்கெட்டு விட்டன. (திருக்குர்ஆன் 30: 42) இவ்வசனத்தின் பொருள் ஒவ்வொரு சமுதாயமும், அது மிருகத்தனமான நிலை கொண்டிருந்தாலும் அல்லது அறிவுடைமையானது என வாதிட்டாலும் அவை சீர்கேட்டிலேயே இருந்தன.

ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் காலத்திய மக்கள், அவர்கள் கிழக்கத்தியர்களாக இருப்பினும், மேற்கத்தியர்களாக இருப்பினும், ஆரிய மண்வாழ் மக்களாக இருப்பினும், அரேபிய பாலைவனத்தில் வாழ்பவர்களாக இருப்பினும், தீவுகளில் தமது வசிப்பிடங்களைக் கொண்டவர்களாக இருப்பினும் அவர்கள் அனைவரும் சீர்கெட்டிருந்தனர்; இறைவனுடன் தூய தொடர்புடைய எவரும் இல்லை; தீய செயல்களை செய்பவர்கள் பூமியை அசுத்தப்படுத்தி விட்டார்கள் என்பது எல்லா சாட்சியங்களின் மூலமாக நிரூபணமாகியிருக்கின்ற நிலையில், இப்படிப்பட்ட இருண்ட காலகட்டம் நிச்சயமாக ஒரு மகத்தான நபி வர வேண்டிய அதே காலகட்டம்தான் என்று பகுத்தறிவும் ஆமோதிக்க முடியும் என்பதை ஓர் அறிவாளி புரிந்து கொள்ள முடியாதா?

இந்த நபி உலகிற்கு வந்து என்ன சீர்திருத்தம் செய்தார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. அந்த கேள்விக்கான பதிலை எவ்வாறு ஒரு முஸ்லிம் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் சீர்திருத்தம் பற்றி கூற முடியுமோ அவ்வாறு நான் எந்தவொரு கிறித்தவரும், யூதரும், ஆரியரும் கொடுக்க முடியாத தெளிவான ஆதாரப்பூர்வமான பதிலை வலுவாக எடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

சமாதானத் தூது

நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் முதல் நோக்கம், அரேபியாவின் சீர்திருத்தமாக இருந்தது. மேலும் அக்காலத்தில் அரபு நாடு எத்தகைய நிலையில் இருந்ததென்றால் அவர்களை மனிதர்கள் எனக் கூறுவதும் கடினமாக இருந்தது. அவர்களிடம் இல்லாத தீமை எது இருந்தது? மேலும் அவர்களிடம் இல்லாத இணைவைத்தல் எது இருந்தது? திருடுவதும், கொள்ளையடிப்பதும் அவர்களது தொழிலாக இருந்தது, மேலும் காரணமின்றி கொலை செய்வதென்பது, ஓர் எறும்பினை காலால் நசுக்கிவிடுவது போன்று ஒரு சாதாரண செயலாக அவர்களிடம் காணப்பட்டது. அநாதைக் குழந்தைகளை கொண்டு அவர்களது செல்வத்தை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தனர். பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைத்து வந்தனர். விபச்சாரத்தை பெருமைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். மேலும் வெளிப்படையாக தங்களது கவிதைகளில் அந்த அசுத்தமான விஷயங்களை கூறி வந்தனர். மது அருந்துவது அச்சமுதாயத்தில் எந்த அளவுக்கு பெருகியிருந்ததென்றால், எந்தவொரு வீடும் மதுவை விட்டும் வெறுமையாக இருந்ததில்லை. மேலும் சூதாடுவதில் எல்லா நாடுகளை விடவும் முன்னேறியவர்களாக இருந்தனர். மிருகங்களைப் போன்று மானமின்றியும், பாம்புகள் மற்றும் ஓநாய்களைப் போன்று வெட்கமின்றியும் இருந்தனர்.

பிறகு எம்பெருமானார் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், அம்மக்களின் சீர்திருத்தத்திற்காக நின்று தமது ஆழ்ந்த கவனத்தால் அவர்களது மனதை தூய்மைப்படுத்த விரும்பியபோது, அவர்களிடையே சிறிது நாட்களிலேயே எத்தகைய மாறுதல்கள் உருவாயின என்றால், அவர்கள் மிருகத்தனமான நிலையிலிருந்து மனிதனாக ஆகி, பிறகு மனிதனிலிருந்து நாகரிகமுள்ள மனிதனாகி, நாகரிகமுள்ள மனிதனிலிருந்து இறைவனைச் சார்ந்த மனிதனாகி இறுதியில் இறைவனின் அன்பில் மூழ்கி அவர்கள் ஓர் உணர்ச்சியற்ற உறுப்பைப் போன்று ஒவ்வொரு துக்கத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் பல்வேறு விதமான துன்பங்களின் மூலமாக கொடுமைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இரக்கமின்றி

சமாதானத் தூது

சவுக்கால் அடிக்கப்பட்டனர். கொதிக்கின்ற மணலில் கிடத்தப்பட்டனர். சிறைபிடிக்கப்பட்டனர். பசியுடையவர்களாகவும் தாகமுடையவர்களாகவும் வைக்கப்பட்டு அழிவு வரை கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

ஆயினும் அவர்கள் ஒவ்வொரு துன்பத்தின்போதும் முன் நோக்கியே அடியெடுத்து வைத்தனர். மேலும் அவர்களில் பலரது பிள்ளைகள் அவர்களின் கண் முன்னாலேயே கொல்லப்பட்டனர். மேலும் அவர்களில் பலர், பிள்ளைகளுக்கு முன்பே தூக்கிலிடப்பட்டனர். அவர்கள் எத்தகைய உண்மையுடன் இறைவழியில் உயிர் நீத்தார்களோ அதனை எண்ணி அழுகை வருகிறது. அவர்களது உள்ளங்களில் ஏற்பட்ட இந்த மாறுதல்கள் இறைவனின் ஆதிக்கம் மற்றும் அவனது நபியின் அன்பார்ந்த கவனத்தின் தாக்கமாக இல்லை என்றால், பின்னர் அவர்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் ஈர்த்து வந்தது எது? மேலும் வழக்கத்திற்கு அப்பற்பட்ட ஒரு மாறுதலை உருவாக்கி அவர்களை, ஓர் ஆதரவற்றவராகவும், ஏழ்மையானவராகவும், தேவையுடையவராகவும் இருந்த நிலையில், மக்காவின் தெருக்களில் தன்னந்தனியாக சுற்றிக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரது வாசலில் விழுமாறு தூண்டியது எது? இறுதியில் ஏதோ ஓர் ஆன்மீக சக்திதான் அவர்களை ஒரு கீழான நிலையிலிருந்து எழுப்பி, உயர்வான இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றது. மேலும் வினோதமான விஷயம் என்னவெனில் அவர்களில் பெரும்பாலார், அவர்கள் நிராகரிப்பின் நிலையில் இருந்தபோது ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் உயிருக்கு எதிரியாகவும் அவர்களது இரத்தத்தைக் குடிக்கத் தயாராகவும் இருந்தனர். ஓர் ஏழையான, தேவையுடைய, தனித்த, ஆதரவற்ற மனிதர் அவர்களது உள்ளங்களை எல்லாவிதமான பொறாமைகளிலிருந்தும் தூய்மைப்படுத்தி எவ்வாறு தன்வசம் ஈர்த்துக் கொண்டார்? எதுவரையெனில் அவர்கள் ஆடம்பர உடைகளை எறிந்து விட்டு கோணியினை அணிந்தவாறு தொண்டு செய்ய முன்வந்தனர். இதைவிடப் பெரிய முஃஜிஸாவாக (அற்புதமாக) நான் வேறு எதையும் கருதவில்லை.

சமாதானத் தூது

சில அறிவீனர்கள் இஸ்லாத்தின் மீது ஜிஹாதிர்கான குற்றம் சுமத்துகின்றனர். மேலும் இவ்வனைத்து மக்களும் வலுக் கட்டாயமாக வாளால் முஸ்லிமாக்கப்பட்டனர் எனக் கூறுகின்றனர். அந்தோ பரிதாபம்! அவர்கள் தங்களது அநீதியிலும் உண்மையை மறைப்பதிலும் எல்லையைக் கடந்து விட்டதில் ஆயிரம் பரிதாபங்கள்!! அந்தோ பரிதாபம்! அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது? அவர்கள் வேண்டுமென்றே சரியான நிகழ்வுகளிலிருந்து முகம் திருப்பிக் கொள்கின்றனர். நமது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், மன்னராட்சியின் வலிமையையும் ஆற்றலையும் தன்னிடம் கொண்டிருந்ததனால், மக்கள் உயிரைக் காத்துக் கொள்வதற்காக அவர்களது கொடியின் கீழ் வந்து விட்டனர் என கருதப்படுவதற்கு, அவர் ஒன்றும் அரேபிய நாட்டில் ஒரு மன்னரின் உருவில் வருகை தரவில்லையே!

ஆகவே, உங்களுக்காக தனது ஏழ்மையிலும், ஆதரவற்ற நிலையிலும், தனித்த நிலையிலும் இறைவனின் ஏகத்துவத்தைப் பற்றியும், தனது நபித்துவத்தைப் பற்றியும் அறிவிப்பை செய்ய ஆரம்பித்த அந்த நேரத்தில் எந்த வாளின் அச்சத்தினால் மக்கள் அன்னார் மீது நம்பிக்கை கொண்டார்கள்? என்பதே கேள்வியாகும். அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை என்றால் பிறகு கட்டாயப்படுத்துவதற்காக எந்த மன்னரிடம் ஏதாவது ஒரு படை கேட்கப்பட்டது? மேலும் உதவி கேட்கப்பட்டது? உண்மையை தேடுபவர்களே! இவ்வனைத்து விஷயங்களும், இஸ்லாத்தின் கடுமீ எதிரிகளின் இட்டுக்கட்டுகளாகும் என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

வரலாற்றைப் பாருங்கள், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் பிறந்த சில நாட்களிலேயே தந்தையை இழந்த அதே அநாதை சிறுவர்தான். மேலும் தாய் சில மாத குழந்தையை விட்டு விட்டு இறந்து விட்டார். அப்பொழுது இறைவனது உதவிக் கரம் பெற்றிருந்த அச்சிறுவர் எவ்வித ஆதரவமின்றி இறைவனின் பாதுகாப்பில் வளர்ந்து வந்தார். மேலும் அந்த துயரமான அநாதையாக இருந்த நாட்களில் சிலரது ஆடுகளையும் மேய்த்தார். மேலும் இறைவனைத் தவிர வேறு

சமாதானத் தூது

எந்த பாதுகாப்பாளனும் இருக்கவில்லை. மேலும் இருபத்தைந்து வயது ஆகியும் அன்னாரது தந்தையின் எந்த சகோதரரும் அவருக்கு தனது பெண்ணைத் தரவில்லை. ஏனெனில் வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததைப் போன்று, அன்னார் குடும்பச் செலவுகளை தாங்கிக் கொள்ள தகுதியற்றவராகத் தெரிந்தார். மேலும் படிப்பறிவற்றவராகவே இருந்தார். மேலும் எந்த வேலையையும், தொழிலையும் அறியாதவராக இருந்தார். பிறகு அன்னார் நாற்பது வயதை அடைந்த போது, ஒருமுறை அவரது மனம் இறைவன் பக்கம் ஈர்க்கப்பட்டது. மக்காவிலிருந்து சில மைல்கள் தூரத்திலிருந்த 'ஹிரா' என்ற பெயரைக் கொண்ட குகையில் அன்னார் தனியாக சென்று, குகைக்குள் மறைந்திருந்து, தனது இறைவனை நினைவு கூர்ந்தார்கள். ஒருநாள் அதே குகையில் அன்னார் மறைமுகமாக வணங்கிக் கொண்டிருந்தபோது இறைவன் அவர் முன் வெளிப்பட்டான். மேலும் அன்னாருக்கு, உலகம் இறைவனின் வழியை விட்டுவிட்டது; மேலும் பூமி பாவத்தால் அழுக்காகி விட்டது. எனவே நான் உம்மை எனது தூதராக அனுப்புகிறேன். இப்போது நீர் மற்ற மக்களை அவர்கள் தண்டனைக்கு முன்னதாகவே இறைவன் பக்கம் திரும்புமாறு எச்சரிப்பீராக என்று கட்டளை இறங்கியது. இக் கட்டளையை செவியுற்றதும், தான் ஓர் உம்மி அதாவது படிப்பறிவற்றவன் என்று அஞ்சினார்கள். மேலும் தான் படிக்கத் தெரியாதவன் என்றும் கூறினார்கள். அப்போது இறைவன் அன்னாரது உள்ளத்தில் அனைத்து ஆன்மீக ஞானங்களையும் நிரப்பி விட்டான். மேலும் அன்னாரது உள்ளத்தை ஒளியூட்டினான். அன்னாரது பரிசுத்தத்தின் ஆற்றலின் தாக்கத்தினால் ஏழை, எளியோர்கள் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் வட்டத்திற்குள் வர ஆரம்பித்து விட்டனர்.

மேலும் பெரிய பெரிய மனிதர்கள் அன்னாருடன் பகைமை பாராட்டுவதில் கடுமையாக முயன்றனர். எதுவரையெனில், இறுதியில் அன்னாரை கொலை செய்ய நாடினர். மேலும் பல ஆண்கள் மற்றும் பல பெண்கள் பெரும் வேதனையுடன் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இறுதி தாக்குதலாக ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை கொல்வதற்காக அன்னாரின் வீட்டை முற்றுகையிட்டனர்.

சமாதானத் தூது

ஆனால் எவரை இறைவன் காப்பாற்றுகின்றானோ அவரை யார் கொல்வது? இறைவன் தனது வஹியின் மூலம், நீர் இந்த நகரத்தை விட்டு வெளியேறி விடுவீராக; நான் ஒவ்வோர் அடியிலும் உம்முடன் இருப்பேன் என்று அறிவித்தான். எனவே அன்னார் மக்கா நகரத்திலிருந்து அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களுடன் வெளியேறினார்கள். மேலும் மூன்று இரவுகள் 'ஸவர்' குகையில் மறைந்திருந்தார்கள். எதிரிகளும் பின் தொடர்ந்து தடயங்களின் மூலம் கண்டுபிடிப்பவர் மூலமாக அந்தக் குகை வரை சென்றடைந்தனர். அவர், குகை வரை கால் தடயங்களின் அடையாளத்தை கண்டுபிடித்து விட்டார். இதற்கு மேல் காலடித் தடம் இல்லை. ஒருவேளை இதற்கு மேல் சென்றிருந்தால் பின்பு வானத்திற்குத்தான் ஏறிச் சென்றிருப்பார் என்றார். ஆனால் இறைவனின் வல்லமையின் அற்புதங்களை எவரால் வரையறுக்க முடியும்! இறைவன் ஒரே இரவில் தனது வல்லமையை காட்டினான். சிலந்தி தனது வலையினால் குகையின் எல்லா முகப்புகளையும் மூடி விட்டது. மேலும் ஒரு பெண் புறா குகையின் முகப்பில் கூடுகட்டி முட்டையிட்டது. தடயத்தை பின்பற்றி வந்தவன் குகைக்குள் செல்லுமாறு கூறியபோது ஒரு வயது முதிர்ந்தவர், இந்த தடயம் அறிபவன் பைத்தியக்காரனாகி விட்டான். நான் இந்த வலையை குகையின் முகப்பில் முஹம்மது (ஸல்) பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே பார்த்து வருகிறேன் என்றார். அதனைக் கேட்டு அனைவரும் விலகிச் சென்று விட்டனர். மேலும் குகை பற்றிய சிந்தனையை விட்டு விட்டனர்.

அதற்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மறைந்தவாறே மதீனா சென்றடைந்தார்கள். மேலும் மதீனாவின் பெரும்பாலான மக்கள் அன்னாரை ஏற்றுக் கொண்டனர். இதனால் மக்கத்தினரின் கோபம் பெருகியது. மேலும் நமது இரை நமது கையிலிருந்து சென்று விட்டதே என வருந்தினர். பிறகு என்ன? இரவு பகலாக எவ்வாறு நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களைக் கொல்வது என்ற திட்டங்கள் தீட்டுவதிலேயே ஈடுபட்டிருந்தனர். மேலும் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்த மக்கத்தினரின் சிறியதொரு கூட்டத்தினரும் மக்காவிலிருந்து ஹிஜ்ரத் செய்து

சமாதானத் தூது

பல்வேறு நாடுகளுக்கு சென்று விட்டனர். சிலர் அபிசீனியாவின் மன்னரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். மேலும் சிலர் மக்காவிலேயே இருந்தனர். ஏனெனில் பயணம் செய்வதற்கான பயணப் பொருட்கள் அவர்களிடம் இருந்ததில்லை. மேலும் அவர்கள் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டனர். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு இரவு பகலாக மன்றாடிக் கொண்டிருந்தனர் என திருக்குர்ஆனில் வந்துள்ளது.

மேலும் குரைஷிய நிராகரிப்பாளர்களின் அநீதி எல்லையைக் கடந்தது. அவர்கள் ஏழைப் பெண்களையும், அநாதை சிறுவர்களையும் கொலை செய்யத் தொடங்கினர். மேலும் சில பெண்கள் எந்த அளவு மனிதாபிமானமின்றி கொல்லப்பட்டார்கள் என்றால், அவர்களது இரு கால்களையும் இரண்டு கயிறுகளால் கட்டி இரண்டு ஒட்டகங்களுடன் இறுக்கமாக கட்டி விட்டு, பிறகு அந்த ஒட்டகங்களை இரு வேறு திசைகளில் ஓட விட்டனர். இவ்வாறு அந்தப் பெண்கள் இரு துண்டுகளாகி இறந்தனர்.

இரக்கமற்ற நிராகரிப்பாளர்களின் அநீதி இந்த அளவுக்கு சென்ற போது, இறுதியில் தன் அடியார்கள் மீது கருணை பொழியும் இறைவன் தனது தூதரிடம், அநீதியிழைக்கப்பட்டவர்களின் மன்றாடல் என்னை அடைந்து விட்டது. நீங்களும் அவர்களோடு போட்டியிடுமாறு இன்று நான் அனுமதியளிக்கிறேன். குற்றமற்ற மக்கள் மீது வாளை ஏந்துபவர்கள் வாளாலேயே அழிக்கப்படுவர் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள். ஆயினும் நீங்கள் எல்லை மீறி விடவேண்டாம். இறைவன் எல்லை மீறுபவர்களை நேசிப்பதில்லை என்று தனது வஹியை இறக்கினான்.

இதுதான் பெரும் அநீதியுடன், தீய கோணங்களில் எடுத்துக் கூறப்படும் இஸ்லாமிய ஜிஹாதின் உண்மை நிலையாகும். சந்தேகமின்றி இறைவன் சகிப்புத்தன்மை கொண்டவன்தான். ஆனால் ஒரு சமுதாயம் தீமையின் எல்லையைக் கடந்து விடும்போது அவன் அநீதி இழைப்பவரை தண்டனையின்றி விட்டு விடுவதில்லை. மேலும் அவனே

சமாதானத் தூது

அவர்களது அழிவிற்கான வழிவகையை உருவாக்கி விடுகின்றான். நமது எதிரிகள் எங்கிருந்து, யாரிடமிருந்து இஸ்லாம் வாளின் வலிமையால் பரவியது என்று செவியுற்றார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை! இறைவனோ திருக்குர்ஆனில் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் வற்புறுத்தல் இல்லை.(2: 257) பிறகு யார் கட்டாயப்படுத்தும் கட்டளையை இட்டது? மேலும் கட்டாயத்திற்கான எந்த வழி இருந்தது? வலுக்கட்டாயமாக முஸ்லிமாக்கப்படுபவர்கள் எவ்வித கூலியுமின்றி, இருநூறு, முன்னூறு ஆட்களைக் கொண்டிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளவர்களை எதிர்த்துப் போட்டியிடும் அளவுக்கு அதே உண்மையும் ஈமானும் இருக்குமா? மேலும் ஆயிரமாகப் பெருகியபோது இலட்சக்கணக்கான எதிரிகளை தோற்கடித்திருப்பார்களா? மேலும் மார்க்கத்தை எதிரிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து காப்பாற்ற ஆடுகளைப் போன்று தலைகளை வெட்டிக் கொள்ள முற்பட்டிருப்பார்களா?

மேலும் இஸ்லாத்தின் உண்மைக்கு தனது இரத்தத்தினால் முத்திரைகளை இட்டிருப்பார்களா? மேலும் இறைவனின் ஏகத்துவத்தைப் பரப்ப ஏழ்மையான நிலையில் ஆப்பிரிக்காவின் பாலைவனம் வரை சென்று அந்நாட்டில் இஸ்லாத்தைப் பரப்பும் அளவிற்கு நேசமுடையவர்களாக இருந்திருப்பார்களா? பிறகு எல்லாவித கடினங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு போரின் முறையில் அல்ல; மாறாக எளிமையைக் கடைபிடித்தே சீனா வரை சென்றடைந்திருப்பார்களா? மேலும் அந்நாட்டில் சென்று இஸ்லாத்தின் பக்கம் அழைத்திருப்பார்களா? அதன் விளைவாக, அவர்களது அருளுக்குரிய அறிவுரைகளால் பல கோடிக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் இப்பூமியில் உருவாகியிருப்பார்களா? பிறகு கோணியை அணிந்த வறியோர்களாக இந்தியா வந்து ஆரிய மண்ணின் பெரும் பகுதியை இஸ்லாத்தை மனதார ஏற்க வைத்திருப்பார்களா? மேலும் ஐரோப்பாவின் எல்லைகள் வரை 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' என்ற குரலை எட்ட வைத்திருப்பார்களா? உள்ளம் காஃபிராகவும், நாவு நம்பிக்கை கொண்டதாகவும் இருக்கின்ற

சமாதானத் தூது

வலுக்கட்டாயமாக முஸ்லிமாக்கப்படுகின்றவர்களின் செயலாக இது இருக்க முடியுமா? என்பதை நீங்கள் ஈமானுடன் கூறுங்கள்.

அவ்வாறல்ல; மாறாக, இது எவர்களின் உள்ளங்கள் ஈமானின் ஒளியால் நிரம்பி விடுகின்றனவோ, எவர்களின் உள்ளங்களில் இறைவன் மட்டுமே இருப்பானோ அம்மக்களின் செயலாகும்!

பிறகு நாம் இஸ்லாத்தின் போதனைகள் என்ன என்பதன் பக்கம் திரும்புவோம். இஸ்லாத்தின் மிகப் பெரிய நோக்கம், பூமியில் இறைவனின் ஏகத்துவம் மற்றும் வல்லமையை நிலைநாட்டி, இணைவைத்தலை முழுவதுமாக ஒழிப்பதும், பல்வேறு விதமான பிரிவினர்கள் அனைவரையும் ஒரே கலிமாவின் மீது நிலை நிறுத்தி அவர்களை ஒரே சமுதாயமாக்குவதும் ஆகும் என்பதை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். மேலும் உலகில் இதற்கு முன் எத்தனை மார்க்கங்கள், எத்தனை நபிமார்கள், இறைதூதர்கள் வந்திருக்கின்றனரோ அவர்களது பார்வை தனது சமுதாயம் மற்றும் தனது நாடு என்ற அளவிற்கே எல்லைக்குட்பட்டதாக இருந்தது. மேலும் அவர்கள் சில நற்பண்புகளை கற்பித்திருந்தாலும் அந்த நற்பண்புகளைக் கொண்ட போதனைகளால் தனது சமுதாயத்திற்கு அந்த நற்பண்புகளினால் பயன் பெற வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை தவிர வேறொன்றும் இருந்ததில்லை.

ஹஸ்ரத் ஈசா (அலை) தெள்ளத் தெளிவாக 'என்னுடைய போதனை இஸ்ரவேலர்களுக்கே உரியது' என்று கூறிவிட்டார்கள். (மத்தேயு 15:24 பார்க்க). மேலும் இஸ்ரவேல் சமுதாயத்தை சார்ந்திராத ஒரு பெண் மிகவும் பணிவுடன் அவர்களிடம் நேர்வழி கேட்டார். அதற்கு இயேசு அவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். பிறகு அந்த ஏழைப் பெண்மணி தன்னை ஒரு நாயுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறி மறுபடியும் நேர்வழி கேட்டார். அதற்கும் 'நான் இஸ்ரவேல் ஆடுகளுக்காகவே அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்' என்ற அதே பதில்தான் அவளுக்குக் கிடைத்தது. இறுதியில் அவள் அமைதியாகி விட்டாள்.

சமாதானத் தூது

ஆனால் நமது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம், 'தான் அரேபியர்களுக்காக மட்டுமே அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்' என்று எங்கும் கூறவில்லை. மாறாக திருக்குர்ஆனில், 'நான் அகில உலகத்திற்காகவும் அனுப்பப்பட்டுள்ளேன் என்று நீர் மக்களிடம் கூறுவீராக' என்றிருக்கிறது. (திருக்குர்ஆன் 7:159 காண்க). ஆனால் ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்கள் அந்த பெண்ணிற்கு தெளிவான பதிலை கூறியதில் ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்களின் எந்தவொரு பாவமும் இருக்கவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். மாறாக, பொதுவான நேர்வழிக்கான நேரம் அப்பொழுது வந்திருக்கவில்லை. மேலும் ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்களுக்கு, 'நீர் இஸ்ரவேலர்களுக்காகவே குறிப்பாக அனுப்பப்பட்டுள்ளீர்; மற்றவர்களோடு உமக்கு எந்த நோக்கமும் இல்லை' என்ற கட்டளையே இறைவனிடமிருந்து வந்திருந்தது.

எனவே நான் கூறியது போன்று, ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்களின் நல்லொழுக்கத்தின் போதனையும் கூட யூதர்களுக்காக மட்டுமே எல்லைக்குட்பட்டதாக இருந்தது. தவிர்த்தில் பல்லுக்குப் பல், கண்ணுக்குக் கண், மூக்குக்கு மூக்கு பழிவாங்கும் கட்டளைகள் இருந்தன. மேலும் அப்போதையினால் யூதர்களிடையே நீதியை நிலைநாட்டவும் நீதியின்மை மற்றும் வரம்பு மீறுதலிலிருந்து தடுப்பதுமே நோக்கமாக இருந்தது. ஏனெனில் அவர்கள் நானூறு ஆண்டுகளாக அடிமைத்தனத்திலிருந்து காரணத்தால் அவர்களிடையே அநீதி மற்றும் தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்ட பண்புகள் அதிகமாக உருவாகிவிட்டிருந்தன. எனவே பழிவாங்குதல் மற்றும் பதிலடி கொடுத்தல் ஆகியவற்றால் அவர்களது இயல்பில் ஒரு கடுமை இருந்தது. அதனை விலக்குவதற்காக ஒரு நல்லொழுக்க போதனையை வலுவாக எடுத்துரைக்க இறைவனின் ஞானம் விரும்பியது. எனவே அந்த நல்லொழுக்க போதனைதான் இஞ்சீல் ஆகும். அது யூதர்களுக்கு மட்டுமாகும்; முழு உலகத்திற்கும் அல்ல. ஏனெனில் மற்ற சமுதாயங்கள் பற்றிய எந்த நோக்கமும் ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்களுக்கு இருந்ததில்லை.

சமாதானத் தூது

ஆயினும் உண்மை என்னவெனில், ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்கள் எடுத்து வைத்த போதனை உலகின் பொதுவான அனுதாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற ஒரு குறைபாடு மட்டுமின்றி, தவ்ராத் எவ்வாறு கடுமை மற்றும் பழிவாங்கும் போதனையில் எல்லை மீறுதலின் பக்கம் குனிந்து விட்டதோ அவ்வாறே இஞ்சீல், கண்டும் காணாதிருத்தல் மற்றும் மன்னித்தல் பற்றிய போதனையில் பின்தங்கி குனிந்து விட்டது என்ற குறைபாடும் உள்ளது.

மேலும் இவ்விரு வேதங்களும் மனிதன் என்ற மரத்தின் அனைத்து கிளைகளையும் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தவில்லை. மாறாக, அம்மரத்தின் ஒரு கிளையை தவ்ராத் முன்வைக்கிறதென்றால் அதன் இரண்டாவது கிளை இஞ்சீலின் கையில் இருக்கிறது. மேலும் இரு போதனைகளும் நீதியிலிருந்து தவறி விட்டன. ஏனெனில் எவ்வாறு எல்லா நேரமும், எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் பழி வாங்குவது மற்றும் தண்டனை அளிப்பது பொருத்தமற்றதாக இருக்கின்றதோ அவ்வாறே எல்லா நேரமும், எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் கண்டும் காணாதிருப்பதும் மன்னிப்பதும் மனிதனுடைய நல்லொழுக்கப் பயிற்சிக்குப் பொருத்தமாக இருப்பதை விட்டும் முற்றிலும் எதிரானதாகும். இதன் காரணத்தினால்தான் திருக்குர்ஆன் இவ்விரு போதனைகளையும் ரத்து செய்துவிட்டு இவ்வாறு கூறுகிறது:

அதாவது தவ்ராத்தின் போதனையைப் போன்று, எந்த அளவு தீமை செய்யப்பட்டதோ அத்தீமைக்கு அந்த அளவே பதிலடியாகும். ஆயினும் இஞ்சீலின் போதனையைப் போன்று யாரும் மன்னித்து விட்டால், மேலும் அந்த மன்னிப்பினால் ஏதும் நல்ல விளைவு ஏற்படும்போது, எவர் மன்னிக்கப்பட்டாரோ அந்த மன்னிப்பினால் ஏதும் சீர்திருத்தம் அவருக்கு ஏற்படும்போது அந்நிலையில் அந்த மன்னிப்பு அழகியதும், ஆகுமானதும் ஆகும். (திருக்குர்ஆன் 42:41 காண்க). மற்றபடி, தவ்ராத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுதான் சட்டமாகும்.